

v.v. Niftrik

jubileumboek

75 jaar

J U N I
1 9 9 9

75 jaar v.v. Niftrik in woord en beeld

Een jubileumboek van voetbalvereniging Niftrik mag eigenlijk niet ontbreken in de huiskamer van al die gezinnen die met onze club uit Niftrik zijn begaan.

Daarom heeft de jubileumcommissie besloten ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan een jubileumboek uit te geven.

Getracht is alle aangeboden foto's te plaatsen. Toch zullen hier en daar nog foto's onder de mensen zijn die niet zijn aangeboden en dus niet in dit boek zijn geplaatst.

Vanaf deze plaats willen wij iedereen bedanken die de vaak schitterende foto's en teksten hebben afgestaan en ons de mogelijkheid hebben gegeven om dit boek samen te stellen.

Wij wensen iedereen veel lees- en kijkplezier toe en wij hopen dat dit jubileumboek zal bijdragen aan het ophalen van oude herinneringen en leuke anekdotes.

Een voorwaarde hiervoor is dat het boek een waardige plaats in elke huiskamer krijgt.

*Jubileumcommissie
v.v. Niftrik
Juni, 1999*

Voorwoord

Door de voorzitter van v.v. Niftrik; P. Krebbers

75 jaar voetbal in Niftrik, opgericht in 1924 door Martinus Hofmans en Jan Krebbers. Voor deze kleine gemeenschap een prestatie op zich, daarom mag dit met een gerust hart groots gevierd worden. Daarvoor is een feestcommissie in het leven geroepen en men is reeds met de voorbereiding begonnen. De data zijn gepland op 11, 12 en 13 juni 1999.

De voetbalvereniging startte met de naam Juliana, daarna werd dit D.O.V. (Door Oefening Voldoening) en is aangesloten bij de Katholieke Voetbalbond afdeling Brabant te Den Bosch. Later is die naam gewijzigd in N.V.V. (Niftrikse Voetbal Vereniging) wat nu het huidige v.v. Niftrik is.

Een voetbalveld bemachtigen was altijd een groot probleem. Vanaf het begin in 1924 tot en met 1975 hebben de voetballers minstens op tien verschillende locaties gespeeld. Men startte bij Grad Jansen in de steeg achter het woonhuis waar nu de familie Van Wijchen woont. Daarna speelde men in de kern van Niftrik, op de Gildekamp en in de uiterwaarden tegenover de kerk, bij de familie Uijen-de Kleijn in de Dorpsstraat, op de Kerkkamp en op de Ekenseweg bij de familie Krebbers en later bij A. van Heumen in de wei. Vanaf 1962 werd op de uiterwaarden in de wei van Chr. Uijen-de Kleijn gespeeld.

In 1975 werd er een jaar naast de scholengemeenschap Wijchen aan de Oosterweg gevoetbald. Men had het voetbalveld per ongeluk omgeploegd en vanaf 1976 speelde men op het sportpark De Eik in Niftrik. Financieel was het een groot probleem om de jaarlijkse bijdrage aan de K.N.V.B. te betalen. Daarom is er enorme waardering voor diegenen die in deze moeilijke jaren hun schouders eronder hebben gezet zodat de vereniging kon blijven bestaan. Zover men na kan gaan werd in 1940 voor het eerst een kampioenschap behaald. Er zijn nog 2 spelers die hiervan kunnen getuigen en wel dhr. P. Veld uit Ravenstein en J. Hofmans.

Alles ging toen per fiets, ook de uitwedstrijden. Men wist het zelfs te presteren om op een zondag in Groesbeek twee competitiewedstrijden te spelen.

's Morgens bij Achilles en 's middags bij De Treffers, dat bespaarde een extra fietstocht. In 1950 werd het kampioenschap behaald. Van dat team was Jan Hofmans ook speler, de andere spelers waren: J. Rijken, Theo de Vleugel, Sj. Rijken, Sj. Romwiel, Max Gerrits, Frans Luyk, Grad Lemmers, Ties Hofmans, J. v.d. Vleugel, J. Gerrits, P. Hofmans, Jan van Hattem, Albert van Thiel en Frans Lepoutre.

In de beginjaren '50 kwam langzaam de opleving en er kwam zelfs een tweede team bij. Ook de jeugdafdeling werd voorzichtig op touw gezet onder de naam De Maasvogels, onder leiding van Frans Hofmans, Hentje Hofmans en Sjaak Krebbers. Het werd een echte vereniging met als succes in 1960 wederom een kampioenschap van het eerste elftal. Daarvan is niet alleen de stand bekend, maar ook de foto's zijn bewaard gebleven. Voor Jan Hofmans was het inmiddels zijn derde kampioenschap.

v.v. Niftrik schittert in het rijk van Tweestromenland

Rond het jaar 1920 was Niftrik zoals nu nog een rustig landelijk dorpje gelegen aan de Maas. Men kan zich moeilijk voorstellen dat zo'n kleine 600 jaar geleden een bloedig gevecht tussen Geldersen en Brabanders plaatsvond en in 1902 de befaamde gildeslag waarin de schutters van St. Damiaan tegenover een vroom maar obstinate pastoor stonden. Het ontstaan van onze club hadden wij graag uitvoerig willen beschrijven aan de hand van de nodige documentatie, maar het materiaal van deze periode tot de tweede wereldoorlog is nagenoeg allemaal verloren gegaan. De mondelinge overlevering laat ons echter weten dat het allemaal moet zijn begonnen rond 1920 op een stuk weiland van De Vliegers.

Kledingstukken en/of vier stenen werden als doelpaal gebruikt. Dat gebeurde in die dagen met erg primitieve middelen. Een leren kaf met een varkensblaas of met hooierin die dan met touwtjes werd toegeregen tot een echte voetbal. Natuurlijk was zo'n ding nooit mooi rond. De koppen werden geteld en naargelang het aantal liefhebbers in twee partijen verdeeld. De groep was intussen uitgebreid met nog een zestal jongens, hoewel er bijna 20 spelers in actie waren geweest, mochten ook zij meedoen. Het veld werd eenvoudig een stuk groter gemaakt door de jasjes die als goal dienden een eind verder achteruit te leggen.

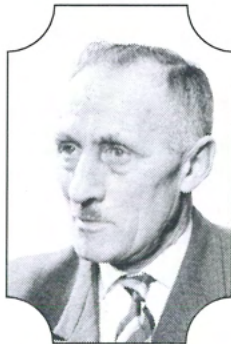
De wedstrijd duurde net zo lang totdat er onenigheid ontstond en dan was het afgelopen. 'Voetbal in de kinderschoenen' letterlijk en figuurlijk. Voetbal is in deze streek begonnen als een simpel spelletje voor jongetjes, knaapkens van tien, twaalf, veertien jaar. In die eerste wankele jaren van voetbal in deze streek, werkte men in die tijd (de twintiger jaren) zes dagen per week van 's morgens vroeg tot 's avonds laat voor een abominabel laag loon.

Men wist echter geen raad met de vraag of dat voetballen nu ernst of spel was.

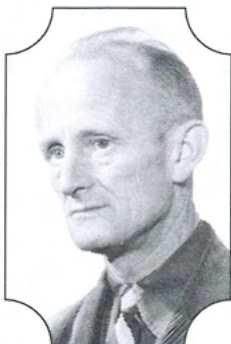
Geldmiddelen waren er niet, toch kreeg het idee om langzamerhand een echte voetbalclub op te richten vorm. De geschiedenis vertelt ons dat rond de 24ste juli 1924 twee bekenden van ons, Tinus Hofmans, werkzaam in de boterfabriek en Jan Krebbers, de smid, een aantal sportieve jongelui om zich heen verzameld hadden, die zich duidelijk uitspraken om in clubverband het voetbalspel te gaan beoefenen. Gekozen werd voor de clubnaam: 'JULIANA'. Naast de twee eerder genoemde personen waren A. Meyer (dorpsveldwachter) en A. Krebbers belangrijke steunpilaren voor de nieuwe vereniging.

M. Hofmans sr.

J. Krebbers

A. Krebbers

A. Meyer

Natuurlijk was aan deze voor onze vereniging zo belangrijke gebeurtenis het een en ander voorafgegaan. Na wat heen en weer gepraat was het grootste wantrouwen weggenomen en zag men toch wel wat positiefs in de aktieve- en passieve sportbeoefening op zondag. Ontspanningsmogelijkheden waren toen niet zo groot, naast kaarten en de jensbaan, was er de beugelbaan. Het absolute hoogtepunt was het jaarlijkse Gildefeest. De jeugd trok van het ene stamineke naar het andere, van Krebbers naar De Rooie Mie en van De Rooie Mie naar het Hoogerd. Wat wist men in 'die tijd van jeugdbeweging' van de K.A.J. hobbyclub.

Maar... hoe moest het verder? Zoals gezegd, geldmiddelen waren er niet en de club moest toch draaiende gehouden worden. Weliswaar betaalden de jongens

1932

elke week vijf cent contributie en werd Bertus Uyen bereid gevonden om als beschermheer de oprichting te ondersteunen. Hij deed dit maar enkele jaren, maar dat was slechts een druppel op een 'gloeiende plaat'.

Toch was JULIANA geboren...!

Deze eerste grondleggers van Juliana hebben het in de beginperiode niet gemakkelijk gehad, bestuurservaring en organisatie-

vermogen was hen nog volkomen vreemd. Het was daarom maar goed dat er in die tijd weinig eisen gesteld werden, zowel aan speelveld als aan kleedgelegenheid.

Men zei speelveld, in werkelijkheid was het een oneffen weiland met greppels erin, waarop zo juist nog het vee had ge graasd. Lijnen waren voorlopig nog denkbeeldig en men kan zich voorstellen welke penibele toestanden daardoor konden ontstaan.

Een bakhuis of boerenschuur een paar honderd meter verderop werd gebruikt als was- en kleedgelegenheid. Een enkele keer gebruikte men een cafeetje, maar meestal waren die op ruime afstand van het speelveld gelegen en dat bracht ook weer zijn problemen met zich mee.

Onder deze omstandigheden sport bedrijven! Kunt u het zich voorstellen? Al die volwassen kerels met voetbalbroeken tot ver over de knie, terwijl ook de pet een veel gedragen attribuut was in die tijd.

Juli 1932		
UITGAVEN		
1	aan de naam van de club	20.00
2	aan de naam van de club	10.00
3	aan de naam van de club	10.00
4	aan de naam van de club	10.00
5	aan de naam van de club	10.00
6	aan de naam van de club	10.00
7	aan de naam van de club	10.00
8	aan de naam van de club	10.00
9	aan de naam van de club	10.00
10	aan de naam van de club	10.00
11	aan de naam van de club	10.00
12	aan de naam van de club	10.00
13	aan de naam van de club	10.00
14	aan de naam van de club	10.00
15	aan de naam van de club	10.00
16	aan de naam van de club	10.00
17	aan de naam van de club	10.00
18	aan de naam van de club	10.00
19	aan de naam van de club	10.00
20	aan de naam van de club	10.00
Totaal		200.00

Volwassen kerels, ploeterend tussen de molshopen en koeienplakken, getekend door modder en vuil redetwistend over zaken, waarvan men nog maar nauwelijks de juiste spelregels kende. In het begin stonden deze oefenpartijtjes nog in het teken van vrijheid, blijheid,

Hent de smid
en
Dien Schreven -
Krebbers

samen op de fiets naar een tegenstander, proberen die ander de loef af te steken, elkaar opjutten als het tegenzit of moeilijk gaat, maar ook samen uitbundig plezier maken en overwinningen triomfantelijk vieren. Trouwens het aantal clubs, welke de voetbalsport binnen onze streek van Maas en Waal en Rijk van Nijmegen beoefenden, was niet groot.

Wanneer men eventueel tegen clubs wilde spelen die niet waren aangesloten bij de bond, moest er eerst een verzoek worden gedaan bij de competitieleider. Het is nodig dat bedoeld schrijven werd vergezeld van een schrijven van de Geestelijk Adviseur der betreffende club, dat er geen bezwaren bestonden tegen het spelen van deze wedstrijd. Zonder dit schrijven werd in geen geval toestemming verleend. In de oorlogsjaren zorgde G. Lemmers, J. Hofmans en P. Hofmans dat de vereniging bleef bestaan. Het was geen gemakkelijke tijd, men kon bijna geen veld bemachtigen en er waren te weinig spelers, dus moesten er elders spelers worden gehaald.

Vanaf de jaren vijftig hebben H. Hendriks, H. Siebers, F. van Thiel, F. van Luyk, G. Lepoutre, en J. Ryken zich ingezet voor de bestuursfuncties. In de jaren zestig zag het bestuur er als volgt uit:

F. Hofmans, mevr. Ria Hofmans - Steenbruggen, F. Lepoutre, W. Lemmers, Sj. Krebbers, H. Hofmans, C. van Noort en P. Krebbers.

Later zijn er verschillende mensen bijgekomen en weggegaan en bouwde men naar het huidige bestuur van v.v. Niftrik.

De eerste thuishaven was café Krebbers aan de dijk, welke later in de oorlogsjaren is afgebrand. Daarna verhuisde men naar een noodbarak aan de ingang van de Kerkstraat, waar het kampioenschap van 1950 werd gevierd. Vervolgens vertoefde men zich in het nieuw gebouwde café van Schreven-Krebbers aan de Dorpsstraat, waar ook een kampioenschap uitbundig werd gevierd, namelijk die van 1960.

In 1962 ging men naar de uiterwaarden bij Het Veerhuis van de dames Roeffen. Dit werd tevens de thuishaven van v.v. Niftrik. Het duurde tot augustus 1976, toen werd het nieuw gebouwde sportpark De Eik in gebruik genomen. De Waayershof werd de thuisbasis, dat is het nog steeds naar ieders tevredenheid en op deze plaats zal men in juni 1999 het jubileum op grootse wijze vieren.

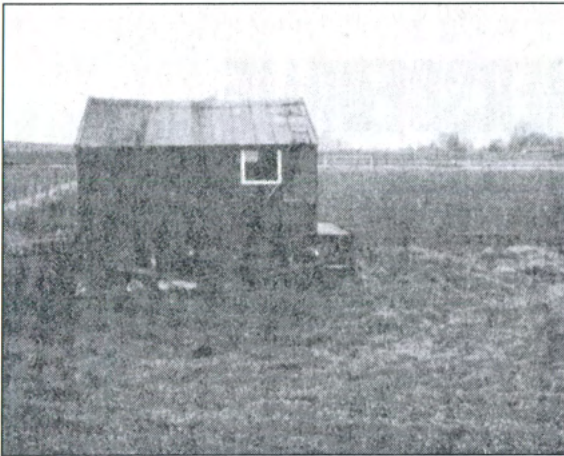
Veld per ongeluk gerenoveerd!

Geen bal te beleven in Niftrik

NIFTRIK — In het dorpje Niftrik (gemeente Wijchen), heeft zich na het gereed komen van de snelweg langs het dorp wederom een ramp van lokale omvang voltrokken.

Voor het eerst sinds mensenheugenis kan de plaatselijke voetbalvereniging niet meer op Niftriks terrein spelen. Oorzaak: een loonwerkersbedrijf heeft per ongeluk het in de uiterwaarden gelegen voetbalveld omgeploegd, terwijl het in de bedoeling lag alleen het nieuwe korfbalveld te fraisen. Algehele consternatie dus in Niftrik en vooral bij het bestuur van v.v. Niftrik, dat op korte termijn een nieuw veld moest zien te vinden voor de drie elftallen, die Niftrik rijk is. Dat veld is inmiddels gevonden. Aan de Oosterweg in Wijchen mogen de 'Niftrickers' het komend seizoen gaan spelen in afwachting van het gereed-

komen van de nieuwe accommodatie in Niftrik, die waarschijnlijk volgend jaar klaar zal zijn. In Niftrik zelf zal er komend jaar in ieder geval geen bal meer te beleven zijn.

Hoe is deze pech bij de vereniging aangekomen?

De heer Van Noort, voorzitter, wil er wel over praten, maar voelt zich grieperig en heeft het bovendien druk met maaiwerk.

'Verrek, hadden ze die er niet even uit kunnen halen'?

Wethouder Gerritz (sportzaken) tevens lid van het dagelijks bestuur van de sportraad is heel wat openhartiger:

'Ja, de betrokken man heeft per ongeluk het voetbalveld genomen.

Wij begrijpen ook niet hoe het mogelijk is geweest'.

Halverwege het fraisen heeft hij wel gedacht: 'zou ik wel op het goede veld zitten'? Hij vond het ook al zo vervelend dat ze de doelpalen er niet uitgehaald hadden. 'Verrek, hadden ze die er niet even uit kunnen halen'?

Zo schijnt ie gedacht te hebben. Maar goed, het terrein is komend seizoen niet bespeelbaar, aldus de wethouder, die verder zegt: 'Met enig kunst- en vliegwerk hadden we het veld ernaast kunnen maken, maar dat zou te veel gaan kosten'.

Dat ligt dichterbij de Maas en dan zouden we weer ballenvangers voor de Maas hebben moeten zetten. Een stuk van de Maas indammen is ook al zo'n karwei.

We hebben een gesprek gehad met het bestuur en met de sportraad en daar is gewezen op het toeschouwersaantal, die dan wel minder zou worden nu Niftrik niet meer thuis kan spelen. Er zou een begroting bij het loonwerkersbedrijf worden ingediend, aldus de wethouder.

Wie betaalt de schade?

In Niftrik leeft de mening, dat de vergissing is ontstaan doordat de betrokken man onwillekeurig gedacht heeft aan het nieuwe sportveld, dat in Niftrik wordt aangelegd. Op dat complex komt ook een nieuw korfbalveld. De man heeft wellicht gedacht dat het nieuwe complex nu al voor gebruik klaar zou zijn en dat het oude veld omgeploegd zou moeten worden.

Dat idee leeft ook bij de mensen van het loonwerkersbedrijf. Onze man heeft het misschien verkeerd opgenomen en de velden verward. Het is gewoon een vergissing. Wie de schade betaalt? Nou de schade is voor ons, het zal tenslotte toch ergens vandaan moeten komen. Nee, wij zijn voor zoiets niet verzekerd.

Hoe groot de schade is? Nee, daar weten wij nog niets van af. Over schade gesproken: In het café Niftriks Veerhuis vlakbij het veld gelegen en meestal pleisterplaats voor dorstige supporters en spelers, constateert men ook dat deze kwestie het café niet ten goede zal komen.

Het Veerhuis

Minder klandizie

Het café wordt bestierd door de twee gezusters Roeffen.

Eén van hen verklaart: 'Ja, het was binnen een paar uur gebeurd. Mijn zus was bood-

schappen aan het doen. Toen ze anderhalf uur later terugkwam lag driekwart van het veld al ondersteboven. Jammer, het scheelt ons ook al nu de pont niet meer vaart en nu dit er nog bovenop. We wisten wel dat ze volgend jaar het nieuwe sportpark zouden betrekken, maar dit komt nu toch wel erg plotseling. Misschien moeten we het café wel gaan sluiten. Er schijnt gezegd te zijn, dat ze na de wedstrijden in Wijchen toch weer hier naar toe willen komen, maar de klandizie van de vreemde supporters missen we toch'.

Kortom: de voetbalverenigingen in de regio weten nu dat de bal, die bij v.v. Niftrik ook afgelopen seizoen rond is gebleven, niet meer in de uiterwaarden zal stuiteren, maar aan de Oosterweg in Wijchen.

Voor het pilsje na afloop kan men voorlopig altijd in Het Veerhuis terecht.

Uit: de plaatselijke Courant

Voetbalstadion in de uiterwaarden

Woensdagavond, 11 oktober, 20.30 uur. In het gigantische Bernabeu-stadion te Madrid zitten ruw geschat 70.000 toeschouwers in angstige spanning over het verloop van de voetbalwedstrijd Real Madrid tegen de Nederlandse kampioen Ajax. Zondagmiddag, 16 oktober, 14.30 uur. Druppelsgewijs betreden elf spelers van voetbalvereniging Niftrik met voorzitter Cor van Noort het voetbalstadion in de uiterwaarden langs de Maas. Hooguit zes toeschouwers geven door hun aanwezigheid langs de lijn te kennen belangstelling te hebben voor de verrichtingen van hun club tegen het bezoekende SJK uit Nijmegen.

Het spel is kennelijk meer waard dan de knikkers

Als men een vergelijking wil maken tussen Niftrik en Ajax, dan zijn er slechts twee aanknopingspunten. Op de eerste plaats werd er zowel in Madrid als in Niftrik gespeeld met een lederen bal, terwijl verder de beide doelen en in Madrid en in Niftrik dezelfde afmetingen gehad zullen hebben. Maar verder gaat elke vergelijking mank. Het sterrenelftal van Rinus Michels is de laatste weken door alle Nederlandse publiciteitsorganen becommentarieerd, bejubeld en doorgelicht op zijn kwaliteiten. Het elftal van Niftrik - pure amateurs - moet het zonder die publiciteit doen. Niftrik heeft geen trainer, geen psycholoog, geen clubarts. Het heeft zelfs geen supporters, want voor de in zijn ogen belangrijke ontmoeting tegen SJK, met als inzet de laatste plaats in de laagste klasse met standaardelftallen van de K.N.V.B., afdeling Nijmegen, moest men het doen zonder de stormachtige toejuichingen van het publiek, zonder spandoeken en zonder toeters en bellen. Niftrik is een

1961

echte amateurclub, de spelers beoefenen met een inzet, een beter doel waardig, de voetbalsport en voor hen is het spel kennelijk meer waard dan de knikkers.

lers beoefenen met een inzet, een beter doel waardig, de voetbalsport en voor hen is het spel kennelijk meer waard dan de knikkers.

Precies 30 leden

Het dorpje Niftrik, veilig verscholen achter de zware dijken van de Maas telt rond 300 inwoners. Het merendeel bedrijft landbouw, ofschoon steeds meer jongeren werkzaam zijn in de industrie van Ravenstein en Wijchen. De voetbalvereniging, ruim 40 jaar oud, telt precies 30 leden. Met hangen en wurgen kan het bestuur komen tot de samenstelling van een eerste en een tweede elftal, waarbij dan aan het tweede elftal enige junioren zijn toegevoegd. De voetbalsport kan dankzij de welwillendheid van de Domeinen beoefend worden op de uiterwaarden langs de Maas.

Het is een bijna onmogelijk terrein met kuilen en bulten, waarop het gras tot ongeveer 10 centimeter hoogte gegroeid is. We beschikken helaas niet over een gazonmaaier, zodat we af en toe het gras moeten miniseren met een landbouwmaaimachine. 'Maar deze machine kan het gras niet kort scheren, zoals eigenlijk voor een voetbalveld vereist is', aldus voorzitter Cor van Noort.

We zullen die boeren wel eens klein krijgen

Het heeft Niftrik niet altijd meegezeten, zegt voorzitter Van Noort. We kunnen nu eenmaal niet putten uit een rijkdom van spelers om het sterkste eerste elftal samen te stellen. Erger nog, we zijn af en toe blij dat we elf man bij elkaar hebben en dat zo weinig mogelijk spelers door ziekte of anderszins zijn uitgeschakeld. Zo hadden we aan het begin van de competitie een uitstekende keeper (een zoon van me) maar deze gaf er plotsklaps de brui aan, zodat we de juniorenkeeper moesten opstellen. Bovendien werden de spelers van Niftrik bij uitwedstrijden vaak door de gastheren ontvangen met schampere opmerkingen in de trant van: we zullen die boeren wel eens klein krijgen!

Nijmeegse scheidsrechters handelen vaak ten nadele van Niftrik en ten voordele van clubjes uit de grote stad, vindt voorzitter Van Noort.

Verder ontbreekt het in Niftrik aan een goede accommodatie.

De kleedkamers zowel voor de scheidsrechter als voor de bezoekende - en eigen spelers zijn gehuisvest in een tien minuten verder gelegen café.

De spelers kunnen onder de pauze dan ook niet naar de kleedkamer om van een kopje thee te genieten, of voor andere zaken.

De thee wordt precies op tijd op het veld gebracht, waaraan zolang de voorraad strekt, iedereen zich kan laven, ook de eventueel aanwezige toeschouwer.

Op het veld zijn buitenlijnen, het strafschoopgebied en de doellijnen nauwelijks te onderscheiden. Dat komt door de drassige kleigrond, waarop het maken van lijnen bijna ondoenlijk is.

1961

Trouwens in de wintertijd kan het zelfs voorkomen dat er in Niftrik helemaal niet gevoetbald wordt. Bij langdurige regenval zijn de uiterwaarden onbegaanbaar. Wanneer de Maas buiten zijn oevers treedt, kan voetbalvereniging Niftrik zelfs aan een winterslaap gaan denken.

Historie

Niettemin kan Niftrik bogen op een rijke historie. Toegegeven, in de laatste competitie werd slechts eenmaal gewonnen en tweemaal gelijkgespeeld en eindigde Niftrik op de onderste trap van de amateurvoetballadder, het is in zijn veertigjarige historie ook wel eens gelukt het kampioenschap te behalen. Ofschoon de spelers de laatste tijd het veld betreden in de overtuiging, dat ze andermaal ingemaakt zullen worden, noemt voorzitter Van Noort de geest in de vereniging meer dan uitstekend. 'Mijn jongens getuigen elke zondag weer van grote clubliefde en clubtrouw door, ondanks alle sombere voorgevoelens, trouw te verschijnen.

Het is niet leuk als men tevoren al weet, dat men zal verliezen. Maar eens zal ook Niftrik triomferen. Het heeft Ajax, ook enige jaren gekost, voordat het was doorgedrongen tot het Europese topvoetbal'.

Eerste overwinning

'We hebben de eerste overwinning van dit seizoen te pakken', was de eerste reactie van een zichtbaar gelukkige voorzitter Cor van Noort. 'Ik denk dat deze eerste zege voor een groot deel te danken is aan de aanwezigheid van de schrijvende en fotograferende pers, want nadat de jongens bemerkt hadden, dat hun verrichtingen werden gadeslagen en dat hun voetbaltechnische handelingen vereeuwigd zouden worden, zijn zij stukken beter gaan spelen'.

Rode lantaarndrager

Het leek er aanvankelijk inderdaad op, dat Niftrik, uitkomend in de tweede klasse van de KNVB afdeling Nijmegen en daarin met vijf gespeelde en evenzovele verloren wedstrijden eenzaam 'rode lantaarndrager' ook op het eigen veld tegen medekandidaat voor de laatste plaats het Nijmeegse SJK (St. Jan, zoals het vroeger heette), met een nederlaag genoeg zou moeten nemen. Weliswaar hadden de 'Niftrikkers' onder aanvoering van Peter Krebbers, dankzij een foutieve ingreep van de SJK-doelman, voor de rust de leiding kunnen nemen, maar daar stond tegenover dat het spel van SJK meer inhoud had en dat de achterhoede van Niftrik alleen dankzij de harde wind, welke voor hen gunstig van hun doelgebied naar dat van de tegenstander waaide, stand kon houden. In de theepauze waren de spelers van Niftrik zelf allerminst overtuigd van hun overwinning, terwijl van de andere kant SJK met aanhang ervan overtuigd was, dat na de rust de zege voor hen voor het grijpen lag. Na het beginsignaal van scheidsrechter Luiten uit Maasbommel, die eerder te kennen had gegeven dat er met hem niet te spotten viel, toen hij de aanvoerder van Niftrik bij zich geroepen had om duidelijk te maken dat hij van de spelers geen commentaar op zijn beslissingen dulde, viel SJK onstuimig aan. De verdediging van Niftrik kwam erg in het nauw en alleen dankzij onnauwkeurig schieten van de SJK-voorwaartsen was het te danken dat keeper A. Lemmers van Niftrik, gekleed in lange broek, want 'het was zo koud langs de Maas', zijn doel voor doorboring kon vrijwaren. Toen de storm van SJK geluwd was en de regen had opgehouden met bakken tegelijk uit de hemel te vallen, kwam Niftrik zowaar tot enige tegenstoten. Na een half uur kwam Niftrik zelfs op rozen te zitten toen achtereenvolgens Dik Vos en Frans Hofmans de SJK-doelman wisten te verrassen. 'Mijn jongens kunnen wel voetballen', zei na afloop voorzitter Van Noort, 'maar ze missen vaak de inspiratie'.

De opstelling van Niftrik was:

Doel: A. Lemmens. Achter: Jo Lepoutre en V. Lepoutre.

Midden: Fr. Lepoutre, Piet Krebbers, H. Rossen en Theo Lemmens.

Voor: Fr. Hofmans, W. Vos, H. Hendriks, D. Vos en M. Peters.

Galerij van bestuursleden

Voorzitter

Secretaris

Penningmeester

M. Hofmans sr.

J. Lokven

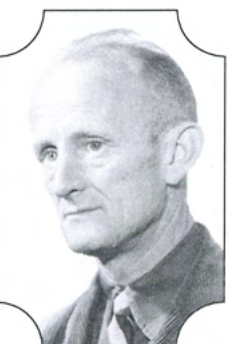

J. Krebbers

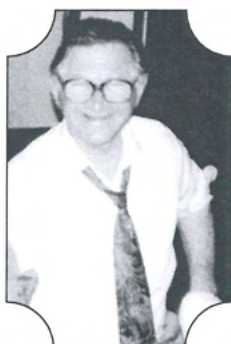
1924 - 1936

A. Meyer

A. Krebbers

Th. Lemmers

1937 - 1948

G. Lemmers

G. Lemmers

1949 - 1950

G. Lemmers

F. van Thiel

1951 - 1952

Voorzitter

Secretaris

Penningmeester

1952 - 1956

H. Siebers

H. Hendriks

F. van Thiel

1957 - 1958

J. Rijken

H. Hendriks

F. van Thiel

1958 - 1959

M. van Heumen

G. Lepoutre

F. van Thiel

1959 - 1962

G. Lepoutre

P. Krebbers

F. van Thiel

Voorzitter

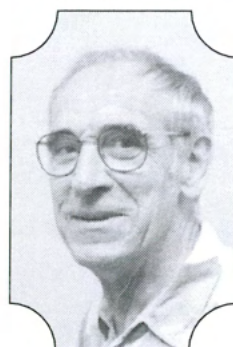
Sj. Krebbers (jeugd)

Secretaris

P. Krebbers

Penningmeester

H. Hofmans

1962 - 1963

C. van Noort

P. Krebbers

F. Hofmans

1963 - 1978

P. Krebbers

R. Hofmans -
Steenbruggen

F. Hofmans

1978 - 1992

P. Krebbers

C. Derks

C. van Heumen

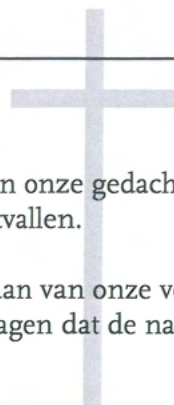
1992- 1999

Zij die ons ontvielen

Bij het 75-jarig jubileum van onze voetbalvereniging gaan onze gedachten uit naar hen, die v.v. Niftrik in de loop der jaren zijn ontvallen.

Ook zij hebben hun bijdrage geleverd aan het voortbestaan van onze vereniging en zij hebben, elk op hun eigen wijze ertoe bijgedragen dat de naam van v.v. Niftrik alom een goede klank heeft.

Wij gedenken hen in dankbaarheid en waardering.
Hun nagedachtenis zal ons in ere blijven.

Drie maal kampioen

v.v. Niftrik kent 3 ere-leden. Dat zijn Jan Hofmans, Frans van Luijk en Frans Hofmans. Ook deze personen kunnen zich nog vele verhalen van vroeger herinneren.

Het 1^e ere-lid is Jan Hofmans

Jan is geboren op 22 februari 1921 en werd lid van Niftrik op z'n 12^e of 13^e jaar. In die begintijd heette de voetbalclub nog Juliana, later werd de naam nog veranderd in D.O.V. en M.S.V.

Jan heeft nog meegevoetbald bij de junioren. In die tijd heette Niftrik dus Juliana en het voetbalveld was bij 'De Vlieger' en de jassen dienden als doelpalen. Het veld daar werd niet zomaar gekozen. Er stond een heg langs het veld en die diende weer voor het net achter de 'doelen'. Meester Verluyken uit Wijchen zette voor de jeugdteams uit de buurt een competitie in elkaar. Zo was Alverna vroeger Helios en werd er gevoetbald bij de paters aldaar.

Zo kan Jan zich nog herinneren bij Alverna, als junior, dat als er een beetje onheil dreigde tussen de teams de toenmalige politiemann uit Niftrik

dhr. Meyer zo nors en statig stond en dan riep op norske toon 'Wat er aan de hand was' en dat niemand wat durfde te zeggen en het spel gewoon weer doorging alsof er niets gebeurd was.

Clubkas leeggedronken
Jan werd in zijn Niftriktijd driemaal kampioen. In 1940, 1950 en in 1960. In 1940 was het een uitwedstrijd bij Brakken-

stein, een week voordat de oorlog uitbrak. Bij Brakkenstein was het veld een stuk groter dan in Niftrik wat echter geen invloed had op het spel van de Nijmegenaren. In Wijchen werd de clubkas leeggedronken. Dorus Lemmers was toen de penningmeester. Een aantal voetballers weet Jan zich nog te herinneren van dat kampioenschapselftal. Zo was Gerrit van Thiel de keeper en verder speelden onder andere mee: Grad Lemmers, Piet Lemmers, Jan Arts, Piet de Mik (die in de spits stond) Piet Veldt, Toon de Mik, Ge Arts, Frans Siebers, Woutje Loeffen (?) en Jan Bernts (?).

In 1950 werd er weer een kampioenschap behaald. Nu werd er uit bij SCD 4 uit Deest met 6-2 gewonnen en kon er gefeest worden. Het enige elftal van Niftrik op dat moment bestond toen uit o.a. The de Vleugel (keeper), J. Rijken S.J. Rijken, J. Hofmans, Sjaak Romwiel, Jan Gerrits, Ties Hofmans, Grad Lemmers, Max Gerrits, Frans van Luyk, Piet Hofmans en Frans Lepoutre, die ondanks zijn jeugdige leeftijd regelmatig moest invallen.

In 1960 kon de vlag weer ten top worden gehesen. Het was een uitwedstrijd in Boven-Leeuwen. Nu speelde men ook weer tegen hoofdzakelijk tweede elftallen (o.a. Ewijk en DBV). Er werd uit bij Overasseltse Boys om het kampioenschap gespeeld. De meningen daarover zijn niet allemaal hetzelfde. Overigens werd er dat seizoen met 2-3 gewonnen, door onder meer doelpunten van Frans van Luijk en Henk Krebbers.

Het langste eind

Verteld moet worden dat ook Altforst meestreed om de titel. De onderlinge confrontaties liepen weleens wat uit de hand. Niftrik trok uiteindelijk aan het langste eind en er werd feestend door Altforst gereden (luid claxonerend

De laatste dribbel voor Niftrik

en flink vlaggend). Dit werd de Niftrikse spelers niet in dank afgenomen.

Eenmaal aan de praat weet Jan niet van ophouden. Hij heeft op diverse velden gevoetbald, zoals bij 'De Vlieger', in de oorlog tegenover het huis van Familie Van Luijk, bij Kobus Ties op de strijdkamp, achter de boomgaard van zijn eigen vader Hofmans, waar nu het huidige veld ook ligt en op de Gildekamp. Vaak werd er ieder jaar van veld (lees: weiland) verwisseld. De doelpalen gingen echter wel mee iedere keer.

Lesgeven aan die boerkes

Vertrekpunt bij iedere uitwedstrijd was het huis van Tinus Hofmans en zo kon het gebeuren dat de jonge Jan Hofmans mee ging naar Groesbeek voor het spelen van twee wedstrijden op een dag. Wat opviel vond Jan dat deze mensen heel anders spraken dan de gewone Maas en Waaler. Jan had er maar niks mee

op. Deze grote Groesbekers hadden het er de hele tijd maar over 'even les geven aan die boerkes'.

Ook uniek was volgens Jan de uitwedstrijd naar Ewijk in 1947. Er werd met 4-5 gewonnen. Ewijk protesteerde bij de K.N.V.B., er was hen een strafs chop onthouden. De K.N.V.B. keurde het protest goed en in Niftrik begon de wedstrijd eerst met die strafs chop alvorens er afgetrapt kon worden.

Het wisselen van shirt

In Bergharen werd er een keer gestaakt. Aanleiding was een incident van iets daarvoor. De veldwachter uit Bergharen die tegen Jan voetbalde, wilde Jan bekeuren. In Batenburg moest Jan een stuk land omploegen. Onder de ploeg zaten echter geen wielen zodat de ploeg, al vonkend 300 meter voortgetrokken moest worden over de dijk. 'Die'n daar moeten we nog vatten', maar Jan Rijken dreef de voetballende veldwachter naar de cornerhoek, waarna Jan behoorlijk uithaalde.

Geen aanvoerder

Jan is nooit geschorst door de K.N.V.B. en vrijwel nooit geblesseerd geweest. Een enkele maal ging het mis en vergreep Jan zich dus. Zoals thuis tegen Alverna. Jan was aanvoerder en de scheidsrechter moest zich omkleden bij Jans ouderlijk huis. Jan zag dus wie er scheidsrechter was en riep 'hoe kan er nou iemand fluiten uit Wijchen' en wilde hem naar de keel vliegen. Jan mocht nog wel voetballen die middag maar mocht geen aanvoerder zijn.

Jan bedankt!

Bikkelhard

Zoals eerder vermeld speelde Jan tot zijn veertigste in Niftrik. Daarna ging Jan voetballen in zijn woonplaats Ravenstein.

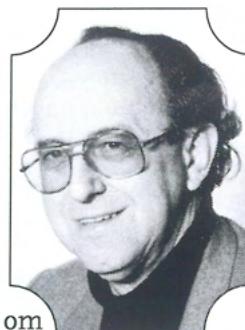
Jan Hofmans, die bekend stond als een back die voor de duvel niet bang was.

Hij was bikkelhard maar kon ook goed incasseren. Hij werd in 1974 ere-lid van de voetbalvereniging. Jan was eventjes bestuurslid met Toon Krebbers (voorzitter) en Dorus Lemmers (penningmeester).

Tegenwoordig gaat Jan niet vaak meer kijken naar het voetballen. 'De spelers van nu zijn veel te verwend' en stellen te veel eisen. Ook voor besturen wordt het een stuk moeilijker om de eindjes nog goed aan elkaar te knopen, Jan, die zelf nog de koeienflatsen van het veld moest scheppen, in een tijd dat er nog geen kleedkamers met douches waren en er ook geen trainer voor het elftal stond. Ik kan er nu toch nog een beetje om lachen. 'Ze hebben tegenwoordig alles wat hun hartje begeert'. 'Vroeger was het hard werken en voetballen voor de club, nu is er teveel geld mee gemoeid'.

Levende voetballegende

Het 2^e ere-lid is Frans van Luijk

Ook Frans begon als junior. Het was veelal vriendschappelijk voetballen, ondermeer in Ravenstein in 1943.

Als junior was Frans al een getalenteerd voetballer.

'Scouts' van AWC zagen Frans voetballen en vroegen hem om in Wijchen te komen voetballen. 'Nee, ik blijf in Niftrik', zei Frans.

Jeugdfoto van Frans

Vroeger was de jeugd een aparte afdeling, los van de voetbalclub. Frans inde de contributie van de leden. Later werd het toch één grote vereniging. Het potje met geld (contributie) werd door Frans ingeleverd bij Toon Krebbers. Direct na de oorlog werd er gevoetbald met een bal gemaakt door de Canadezen, het was van een apart soort spul. Wanneer er onenigheid was onder de spelers, zoals eenmaal in Balgoij, pakte de scheidsrechter de bal op en verdween naar huis.

Handen als kolenschoppen

Frans had een neusje voor het maken van doelpunten. In het seizoen 1955 - 1956 maakte hij het 100-ste doelpunt voor Niftrik uit tegen Aquila 2, (34 overwinningen). Frans maakte toen in totaal 51 doelpunten. Niftrik eindigde dat seizoen als derde in de competitie, Het record van Frans was in een seizoen 67 of 68 doelpunten. In dat seizoen speelde Niftrik veelal tegen Nijmeegse clubs. Het werd o.a. 14-0 tegen Meerwijk. Frans Lepoutre schoot toen nog een penalty zowat over de dijk heen'. 'Ja, scoren was een mooie sport'. Het nemen

van strafschoppen was ook aan Frans goed toebedeeld. In zijn 'loopbaan' miste hij maar twee penalty's. Eenmaal in Bergharen (toen hij in de grond schoot) en in Appeltern, waar hij schrok van de keeper (met handen als kolenschoppen) die daar in de goal stond.

Toernooi in Demen

In de paardenstal

Frans werd twee maal kampioen met Niftrik. In 1950 ging het tussen Alverna en Niftrik in de 3^e klasse. In Alverna werd er 1-1

gespeeld, met een doelpunt van Van Luijk en in Niftrik werd er met 2-1 gewonnen, ook met een doelpunt van Frans na een voorzet van Ties Hofmans, waarna het gerstenat rijkelijk vloeide. Sjaak Romwiël was die avond zo zat geworden dat ze hem, zonder dat Sjaak er zelf erg in had, in de paardenstal hadden gelegd, waar hij zijn roes uitsliep. In 1960 streden Niftrik, Overasseltse Boys, AWC en Altforst om de titel in de 2^e klasse. Tegen Altforst werd o.a. met 2-1 gewonnen, met een scheidsrechter uit Maasbommel.

Tegen de Boys werd er tweemaal gewonnen, 1-0 met een wonderschoon doelpunt van Frans, van buiten de 16 meter en uit met 2-3. Frans van Luijk merkte daarbij op dat Niftrik eigenlijk te laag voetbalde in die tijd, maar dat het wel iedere week feest was. 'Er viel altijd wel wat te vieren. De ene week was Pietje aanvoerder, de andere week Klaasje, enz'.

Niftrik werd dus kampioen en dat hebben ze geweten in Altforst, zoals eerder

is vermeld. Een wrange nasmaak van dat kampioenschap was, toen spelers merkten dat er bekers en medailles waren meegenomen uit de prijzenkast. Verder is er veel oud materiaal verloren gegaan door een brand.

Penalty gestopt

Ook Frans weet zich nog mooie wedstrijden voor de geest te halen. Zo stopte hij in 1965 in Winssen een strafschoop.

Het stond 5-6 voor Niftrik. Een omstreden penalty volgde. Terwijl de meeste spelers van Niftrik al weg waren, vanwege de grimmige sfeer van die wedstrijd en de hordes publiek bij het Niftrikse doel, bleef Frans staan en stopte de penalty. Een andere Frans, Frans Lepoutre, maakte in die wedstrijd vier doelpunten, waaronder een specialiteit van Frans Lepoutre, n.l. een snoeiharde kopbal uit een corner.

Een andere mooie herinnering was een nederlaagtoernooi in Balgoij. Daar bracht Niftrik Diosa de hoogste nederlaag toe, het werd 1-9.

Stevig drinken en dan 's middags nog voetballen

Wanneer er thuis moest worden gevoetbald en de tegenstander kwam uit Nijmegen, werd er veelal eerst gelijnd en dan pas werden de koeienflatsen van het veld gehaald, normaal gebeurde dat andersom, of soms helemaal niet. Tijdens de wedstrijd werd dan vaak de bal stilgelegd in zo'n flats en werd wat rondgedraaid alvorens er verder mee werd gevoetbald. 'De stront vloog alle kanten op, wat de tegenstanders uiteraard niet plezierig vonden'.

Frans van Luijk stopte met voetballen in 1961. In 1962 echter werd Frans toch weer gevraagd om terug te keren. Niftrik verkeerde in degradatienood en Frans speelde toen nog 6 wedstrijden mee en kon zodoende degradatie afwenden. Frans was een geboren leider. Zonder van Luijk liep het elftal niet.

In het bestuur heeft Frans Van Luijk niet gezeten. Wel was hij consul en in die hoedanigheid vaak aanwezig bij Grad Lemmers, waar zo nu en dan werd vergaderd. In 1951 was Frans van Thiel de voorzitter en completeerde Hent Siebers en Hent Hendriks verder het dagelijks bestuur. Vergaderd werd er meestal op zaterdagavond, alhoewel daar dan niet veel van terecht kwam of zondag 's morgens. 'Stevig drinken en dan 's middags nog voetballen'. Uiteraard werd er niet genotuleerd, behalve tijdens de jaarvergadering.

Markante voetballers met een groot Niftriks verleden somt Frans van Luijk nog zo op: Grad Lemmers, Piet Veldt, Piet Lemmers, Frans Siebers, Jan, Ties en Frans Hofmans, Woutje Stevens, Hentje Michels, Jan van Luijk, Piet, Jan en Henk Krebbers, Henk en Nol Gerrits, Frans, Vic en Gerrit Lepoutre, The en Jan de Vleugel. Helaas zijn er veel vertrouwde jongens overleden.

Frans van Luijk heeft nog op vele locaties in het dorp gevoetbald. Onder meer op de Strijdkamp, Gildenkamp, Belderskamp, het veld tussen de huidige schutsboom en het hoofdveld van nu, bij 'De Vlieger' en 'bij Jan Lepoutre achter'.

Aftrap opening Waayershof

Nog uren doorvertellen

Wat Frans ook enorm aansprak, gezien zijn eigen ervaring als junior, was de hernieuwde vereniging van de jeugdafdeling en de seniorenafdeling in 1961. In 1957 heette de jeugdafdeling nog v.v. Maasvogels, met als leiders Hent en Frans Hofmans en Sjaak Krebbers.

Ook de clubkleuren wilde zo nog wel eens verschillen. Zo speelde het 1^e elftal in die tijd in het groen/wit, zoals het huidige Eendracht uit Mook en het 2^e speelde (als er een tweede was) in het blauw. Het eerste shirt van Frans was wit met een verticale rode band op de buik.

Frans van Luijk kan nog uren doorvertellen over het verleden. Het werd een gezellig gesprek met misschien wel de beste goaltjesdief die Niftrik ooit gekend heeft of ooit zal kennen. Net als Jan Hofmans werd Frans van Luijk in 1974 ere-lid van v.v. Niftrik.

Op de brommer naar het eerste

Laatste zoon van een voetbalgekke familie (Jan, Damianus, Piet, Ties en Frans).

Het 3^e ere-lid is Frans Hofmans

Ook Frans trok 'de Kicksen aan'. Vanaf 1952 is Frans lid en vanaf zijn 16^e jaar voetbalde Frans, op voorspraak van Frans van Luijk, mee in het 1^e elftal samen met zijn leeftijdgenoot en vriend Piet Krebbers. Veel over die periode (jaren '50 en '60) is al verteld door de twee eerder besproken ere-leden.

Frans had talent en was snel, zei de 'leider' Frans van Luijk.

Frans maakte deel uit van het laatste 1^e elftal dat kampioen werd in 1960.

Dat kampioenschap was niet het laatste wat Frans meemaakte als voetballer. In 1977, toen er werd gevoetbald op het nieuwe sportcomplex 'De Eik', was

Frans ondergebracht in het derde elftal van Niftrik van leider Bert Hermsen (de Witte Herms). In dat elftal speelden, zonder de niet genoemden tekort te doen.

Ben Willems, Stock van Hulst, Jan Bardoel, Joost Rossen, Bert en Jan van Burk, Jan van Leent, Henk Sturmans, Jo Pijnappels e.a.. Het elftal was overgekomen van Sc. Woezik. Kenmerk van dit elftal was: 'iedereen voor alles, alles voor iedereen'.

Niet meer veilig

In het seizoen 1979-1980 werd Frans wederom kampioen, nu met Niftrik 4. Heumen en NDT werden verslagen in de eindrangschikking. Uit bij Heumen werd een 2-3 overwinning weggesleept (winnende doelpunt van Chiel van

Haren). Tegen NDT werd er thuis 2-2 gespeeld. Deze wedstrijd werd zelfs gestaakt. De spelers van Niftrik voelden zich niet meer veilig en zochten de kleedkamers op. Bemiddeling van de twee besturen bracht oplossing en een paar weken later werd de wedstrijd uitgespeeld en ging Niftrik met het kampioenschap aan de haal.

Een echte duizendpoot

In dat elftal speelden o.a. Jan Reis, Jo Lepoutre, Frans Spanjaard, Wout

Kersttoernooi Wijchen

Loeffen en Frans Lepoutre. Leider was Jan van Gemert.

Niet veel later, op veertigjarige leeftijd stopte Frans met de actieve voetbalsport. In bestuurlijke zin bleef Frans wel actief.

Rond 1960 startte zijn bestuursloopbaan.

De eerste taak was toen het consulschap. Tevens haalde Frans de TOTO/LOTTO formulieren op in het dorp (1957 t/m 1969), daarna werd dit overgenomen door zijn broer Piet.

Wat misschien voor Frans zelf het meest heeft betekend was de (her)oprichting van het jeugdvoetbal in Niftrik in 1957 onder de naam v.v. Maasvogels. Frans, vanaf dat moment ook jeugdsecretaris, deed veel voor de Niftrikse jeugd, tot het zelf mee voetballen aan toe.

De scheidsrechter rook onraad

Op 26-jarige leeftijd speelde Frans met de A-junioren mee, uit bij Astrantia.

De scheidsrechter rook onraad en vroeg in de rust naar de identiteitskaarten.

J. Lepoutre, Thijs Lemmers, Wim Lemmers en Toon Uijen brachten de scheidsrechter op andere gedachten. 'Je denkt toch zeker niet dat wij met zo'n ouwe gaan voetballen?', de scheidsrechter droop af. Niftrik speelde de wedstrijd uit, Frans kleepte zich om en ging op zijn brommer naar zijn volgende wedstrijd, die van het 1^e elftal.

In Niftrik moest vaak 'geroeid worden met de riemen die je hebt'. Om bijvoorbeeld toch in aanmerking te komen voor dispensatie of voor subsidie van de gemeente moest er soms worden gesjoemeld met identiteitskaarten of met leeftijden om toch iedereen te kunnen laten voetballen. Ook werd iemand die klein van lengte was, ingedeeld bij een jongere voetbalgroep. Co de Wildt,

Pieter Lepoutre (vzn), Mark Zondag en Frank Lemmers speelden zo mee met een jonger elftal, vooral met kerst-zaalvoetbal. Het was een spannende tijd.

UITGAVEN			
		Transport	
Rok. de Stoffenboer	wyckes		7,70 X
Rok. Felies	Edst		9,50 X
			17,20
Rok. P.G.E.M.			10,00 X
Rok. H. Vos	Aftrak		63,00 X
Rok. Borsten	wyckes		39,40 X
Rok. Marko. Indubal	slak	1500.	79,46 X
Rok. W. J. van Drielst	wyckes		35,00 X
Rok. W. J. van Drielst	wyckes		27,00 X
Rok. Consul Elberste			35,00 X
			306,06
Rok. Beaud. Bouwman	wyckes		40,00 X
Rok. R.A.H. Dymmer	Kaatsbats Mh.		646,48 X
Rok. Jan Meegen-Spaal	Dymmer		229,50 X
Rok. W. J. van Drielst	wyckes		38,50 X
Rok. W. J. van Drielst	wyckes		61,95 X
17 Kennissen	Spel Bureau	wyckes	136,00 X
Rok. Slomilwerk	uus		38,00 X
			1536,43
Rok. P.G.E.M.			11,00 X

Typisch Frans: altijd gedreven! Zijn Niftrik moest winnen, goed voor de dag komen en op toernooien prijzen pakken, overigens niet ten koste van alles. Helemaal belangrijk was het als er inschrijfgeld betaald moest worden. Dat was zijn tweede functie binnen het bestuur van Niftrik: Penningmeester.

Het jeugdsecretariaat deed Frans van 1957 t/m 1982. Hij droeg het toen over aan zijn vrouw Ria Hofmans-Steenbruggen, die dat toen combineerde met het 'gewone' secretariaat.

Nog geen twee glazen bier

Frans was dus ook penningmeester. Van 1964 t/m 1992 beheerde Frans de verenigingskas. Een kas waar op het moment van overname niet veel in zat, nog geen twee glazen bier. Er moest dus gewerkt worden en zuinig met iedere gulden worden omgesprongen.

En gewerkt is er

De vele kilo's oud papier, TOTO/LOTTO, grote clubactie, sponsoring, entreegeld, contributie, het bestuur bracht vele duizenden guldens in het laadje voor de vereniging.

Een bestuur met als vaste kern: Piet

Krebbers, Ria en Frans Hofmans, Wim Lemmers en Frans Lepoutre.

Gouden bondsspeld

In 1992 stopte Frans met zijn werk bij v.v. Niftrik. Tijdens een feestelijke middag tijdens het 'mixes-toernooi' ontving Frans uit handen van de toenmalige voorzitter van K.N.V.B. afd. Nijmegen, dhr. Posma en in bijzijn van dhr. Ahout en dhr. Driessen, zijn gezin en familie, het bestuur van Niftrik en een volle Waayershof de gouden K.N.V.B. bondsspeld. De zilveren had Frans al in zijn bezit. Tevens werd Frans die middag ere-lid van de vereniging Niftrik.

Het waren niet zijn enige onderscheidingen. Eerder ontving hij dus voor het 25-jarig jeugdvoetbal die zilveren bondsspeld. In 1989 ontving Frans de sportprijs van de gemeente Wijchen voor zijn grote verdiensten voor de club.

In 1995 overleed zijn vrouw Ria Hofmans-Steenbruggen. Zij was een persoon die zich na wat aarzelingen volledig inzette voor het goede reilen en zeilen van de voetbalclub.

Frans Hofmans van penningmeester tot TOTO/LOTTO houder, van consul tot jeugd-secretaris, van het veldlijnen en netten ophangen tot inzamelen van oud papier. Het maken van het clubblad, zijn enthousiasme en gedrevenheid, zijn organisatorisch vermogen blijven bij vele oud-leden voortleven.

Niftrik 3
1975/1976

V.V. „NIFTRIK”
NIFTRIK

CONTRIBUTIE: Fl. 0,80 PER MAAND

CONTRIBUTIEKAART No. 7

TEVENS STREKKENDE TOT BEWIJS VAN LIDMAATSCHAP

van 1 September 19 55 tot en met 31 Augustus 19 56

voor de Heer M. Hofmans te Niftrik

Inleggeld	Jan.	Febr.	Maart	April	Mei	Juni	
Vereniging	Bond	Juli	Aug.	Sept.	Oct.	Nov.	Dec.

NAMENS HET BESTUUR.

Electr. Drukkerij „H O A B” - Doetinchem

Frans Lepoutre
Frans Hofmans
Marko Hofmans

1980

Ere-voorzitter

Cor van Noort

Leden van verdiensten

Cor van der Ven

Grad Lemmers

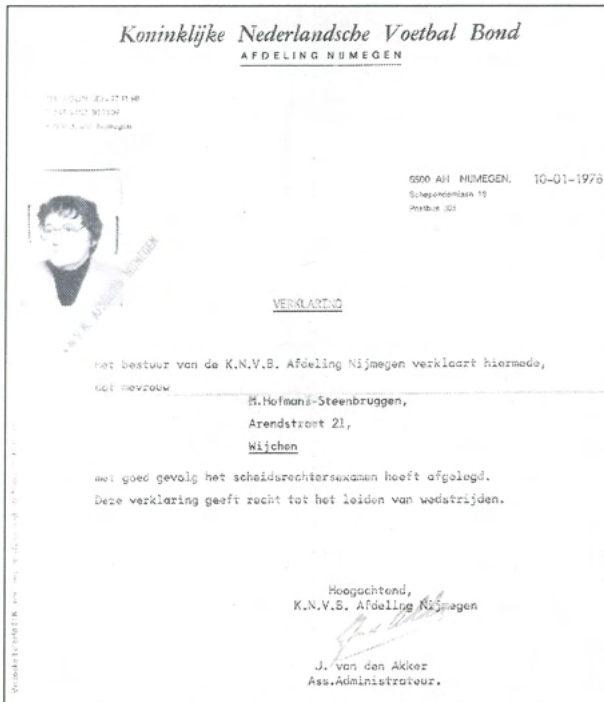

Eerste vrouwelijke scheidsrechter

Ria Hofmans-Steenbruggen

Onafscheidelijk van Frans Hofmans was zijn vrouw Ria Hofmans-Steenbruggen, geboren op 2 juni 1946 in Maasbommel. Na haar huwelijk met Frans verhuisde ze naar Wijchen, daar waar Frans zich volop inzette voor zijn club, de voetbalvereniging Niftrik. Voor Ria begon haar voetballoopbaan pas eind jaren '70. Ria volgde een opleiding voor scheidsrechter, een cursus die ze met succes afronde, samen met mej. Pijnappels. Ze waren de eerste vrouwelijke scheidsrechters van de K.N.V.B. in de afd. Nijmegen, maar veel wedstrijden heeft Ria niet gefloten, want ze nam plaats in het bestuur van de voetbalclub als eerste vrouwelijke secretaris, op voorstel van de voorzitter P. Krebbers.

Bestuursfunctie

Ria was eerst jeugdsecretaris en gaf het goede voorbeeld om een opleiding A.B.O. alg. basisopleiding te volgen die ze met succes afronde.

Ria nam haar werk zeer serieus en kon goed overweg met de jeugdleden die ze allemaal van naam kende. Na het jeugdsecretariaat over te hebben gedragen, nam ze het algehele secretariaat van de vereniging over. Ze kende alle spelers van alle elftallen, daar waar sommige bestuursleden zich nog wel eens vergisten bij de entreepoort. Verder kende ze alle mensen van de K.N.V.B. en van de andere verenigingen, maar iedereen kende ook Ria van v.v. Niftrik.

Het zware werk

Ze stak haar mening niet onder stoelen

Diploma of banken, wat soms pittige discussies opleverde met medebestuurders of leden, maar altijd met respect voor elkaars standpunt.

Daarna was het 'zand er over' en samen iets drinken in de kantine.

Ria Hofmans schuwde ook het zware werk niet. Samen met Frans verzamelde ze tonnen oud papier, hielp aan het begin van het seizoen met lijnen van het veld en werkte ook mee aan het clubblad. Daarnaast waste ze bijna voor alle elftallen de shirts, haar eigen was schoot er wel eens bij in, typisch Ria. En toen de A-junioren '85/'86 een kraampje hadden voor de deur van erevoorzitter C. van Noort en proviand verkochten tijdens de vierdaagse, stond ze om zes uur op om te helpen de kraam op te bouwen.

*Wethouder
J. Massink overhandigt
in 1976 het diploma
aan de eerste vrouwelij-
ke scheidsrechters van
de afdeling Nijmegen,
Ria Hofmans-
Steenbruggen en
Mej. W. Pijnappels*

Afscheid van v.v. Niftrik na 15 jaar

Ze hield van de mensen van v.v. Niftrik, ondanks de soms harde en onrechtvaardige kritiek bleef ze op haar plaats in het bestuur.

De gedachte was dat Ria en Frans altijd wel bij Niftrik zouden blijven, maar het liep anders. Ria kreeg het gevoel dat er aan de stoelpoten werd gezaagd en besloot na 15 jaar haar club v.v. Niftrik te verlaten.

Niet veel later ontdekten de artsen bij Ria kanker. Sterk als ze was verzette ze zich hier tegen, wat haar in eerste instantie ook lukte.

Maar op 24 maart 1995 kwam het bericht dat Ria Hofmans-Steenbruggen was overleden. Mag haar inzet, vertrouwen, liefde en doorzettingsvermogen voor ons een blijvende herinnering zijn en dat we mede door haar nu het 75-jarig jubileum kunnen vieren van v.v. Niftrik.

Kampioenselftallen v.v. Niftrik

Van de kampioen 1940 en 1950 is geen foto beschikbaar.

Kampioen 1960
1e

Kampioen 1977
3e

Kampioen 1978
C1

Kampioen 1979
2e

geen foto beschikbaar

Kampioen 1980
4e

Kampioen 1980
B1

geen foto beschikbaar

Kampioen 1981
3e

Promovendus 1984/1985
1e

Kampioen 1986
5e

Promovendus 1987
1e

Kampioen 1987
5e

Promovendus 1989
1e

Kampioen 1989
6e

Kampioen 1990
2e

Kampioen 1990
3e

Kampioen 1991
4e

Kampioen 1994
B1

Kampioen 1998
3e

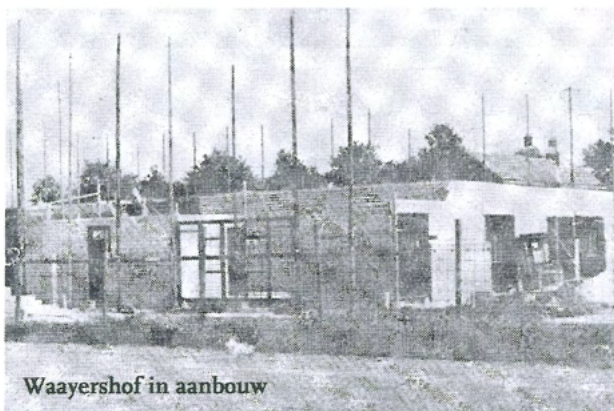
Kampioen 1998
6e

Eerste steen gelegd; dus feesten

Eerste fase van bouw verenigingsgebouw rond

NIFTRIK - Zaterdag a.s. wordt in Niftrik het eerste feest gevierd rond het verenigingsgebouw. Dan vindt nl. de eerste steenlegging plaats door wethouder Gerritz van de gemeente Wijchen. Overigens wordt het feest bescheiden

Waayershof in aanbouw

gevierd, alhoewel alle besturen van de Niftrikse verenigingen zijn uitgenodigd.

Met de eerste steenlegging is alweer een fase van de bouw achter de rug. Op 17 november vorig jaar vond de aanbesteding plaats van het tegen de vier ton kostende gebouw. Begin augustus hoopt men het hele gebouw klaar te hebben, waarna op 21 en 22 augustus de openingsfeestelijkheden gevierd gaan worden. Waarschijnlijk

zal bij die gelegenheid een elftal van oud PSV-ers het opnemen tegen een selectie voetballers uit de streek. In het gebouw zijn een viertal kleedlokalen gesitueerd, scheidsrechtersruimten, kantine, bestuurskamer, keuken, schietbaan en er is een grote zolder, waar plaatselijke festiviteiten kunnen plaatsvinden, maar waar mogelijk ook nog een kegelbaan aangelegd zou kunnen worden. De Niftrikse gemeenschap zelf moet een bedrag van 72 mille op tafel leggen. Dat bedrag moet bijeenkomen via acties, waarvan er al een aantal gevoerd zijn, en verder door o.a. zelfwerkzaamheid. Bovendien kunnen er materialen met veel korting bij enkele bedrijven verkregen worden. De grootste injectie werd echter via het bijzonder regionaal welzijnsbeleid verkregen. Uit die pot kwam een bedrag van f 225.000,- beschikbaar. Kan de ongeveer 350 inwoners tellende Niftrikse gemeenschap een dergelijk gebouw wel exploiteren, zo vraagt men zich in Wijchen wel eens af. Een vraag voor de heer Lepoutre, de secretaris van de vereniging tot oprichting, instandhouding en exploitatie van het verenigingsgebouw. De heer Lepoutre toont zich optimistisch. Onze vereniging is samengesteld uit bestuursleden van de diverse verenigingen. Wij zijn er niet zo bang voor, we krijgen het best rond, zo zegt hij. We zijn op diverse plaatsen wezen kijken, het moet kunnen. Wij hadden hier nooit een ruimte om iets te organiseren, we hebben hier altijd aan de 'letse mem' van Wijchen gehangen, zoals wel eens wordt gezegd. Straks komen er activiteiten, dan kunnen we gaan organiseren. En elders zie je ook, dat bijvoorbeeld een voetbalclub zich op de been kan houden door de exploitatie van een kantine. Later moeten we dat toch waar kunnen maken. En verder hebben we steeds veel medewerking van de gemeente Wijchen gehad, aldus de heer Lepoutre. Het verenigingsgebouw in Niftrik is in aanbouw. Zoals te zien is zijn er inmiddels al de nodige 'eerste stenen' gelegd, maar dat verhindert de Niftrickers niet om zaterdag een feestje te bouwen.

Uit: de plaatselijke Courant

v.v. Niftrik neemt 'De Eik' en 'Waayershof' in gebruik!

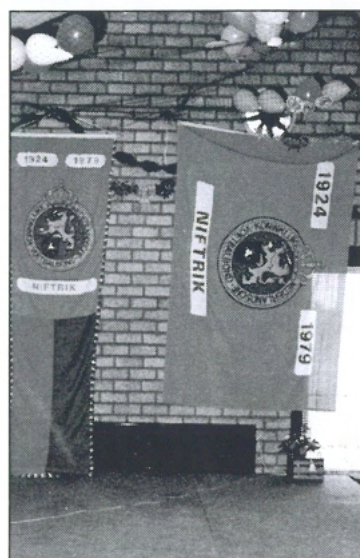
Felicitatie voor het bestuur

Openingswoord

Wim Lemmers op weg
naar de wedstrijd
(3e van rechts)

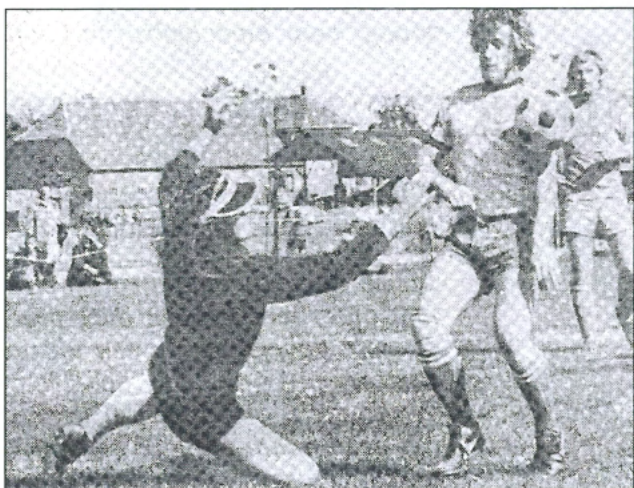
Vlaggenparade

Ere-haag naar het
voetbalveld

Fons van Wissen (oud PSV-speler)
overhandigt vaantje aan
jeugdspeler

Piet Krebbers in discussie

Frans Hofmans stomt op

Scrimmage voor het doel

Frans van Luijk in actie

Een leven lang Niftrik

Piet Krebbers

Voorzitter Piet Krebbers, geboren op 13 juni 1937, begon met voetballen begin jaren '50. Eerst voetbalde hij bij Union uit Nijmegen omdat er in Niftrik geen junioren waren en Piet daar op school zat. Later zette Piet zijn carrière voort bij Niftrik. Piet debuteerde in het 1e elftal uit bij Roda '28 uit Winsen, in dat duel scoorde Frans Lepoutre vier maal.

Eenmaal werd Piet kampioen, in 1960. Dat elftal bestond toen uit: Gerrit de Vleugel, Frans, Gerrit en Vic Lepoutre, Jan, Ties en Frans Hofmans, Frans van Luijk, Henk Gerrits, 'witte Herms' en Jan, Henk en Piet Krebbers. Gevoetbald werd er op de Ekelseweg. Daarna werd er verhuisd naar het veld op de uiterwaard.

Schoenen aan de wilgen

Piet voetbalde tot het seizoen 1968-1969 in het 1^e elftal en werd daarna leider van het 2^e team, af en toe gecombineerd met voetballen.

Begin jaren '80 hing Piet zijn voetbalschoenen definitief 'aan de wilgen'.

Piet was ook leider van misschien het bekendste lagere elftal aller tijden.

Het toenmalige 6^e elftal, met o.a. de gebroeders Smits en Spanjaards, namen het niet allemaal serieus op en dat kostte Piet heel wat telefoontjes.

Vanaf het kampioenschap van 1960 tot diep in de jaren '70 waren het magere

tijden voor het 1^e elftal. Er werd voortaan alleen nog maar gevoetbald tegen standaardteams, dus niet meer tegen 2^e en nog lagere elftallen. Niftrik stond constant onder in de klasse te voetballen en streed met o.a. Buitenzorg, Meerwijk en O.N.V.V. om niet op de onderste plaats te komen. In die periode, rond 1970, bestond het 1^e elftal uit o.a. Toon Uijen-de Kleijn, Thijs Lemmers, Jo Lepoutre, Rini

Peters, Vic Lemmers, Tonny Siebers, Kees en Ben Jaspers, Mart Lamers.

Keepers uit die periode: Wil van Noort en Rini van Zwam.

Piet Krebbers kwam in 1958 in het bestuur als secretaris en eventjes als penningmeester. Jo Rijken was voorzitter. Net na het kampioenschap van 1960 was het wat betreft het voetballen als het besturen, een slappe tijd.

Het bestuur bestond uit voorzitter Sjaak Krebbers, secretaris Piet Krebbers en penningmeester Hent Hofmans, die toen de kar trokken.

Het penningmeesterschap werd niet lang daarna overgenomen door Frans Hofmans. Cor van Noort werd toen voorzitter en kwamen ook Frans Lepoutre en Wim Lemmers in het bestuur. Vergaderd werd er overigens nauwelijks. Het ophangen van de opstelling was een van de weinige taken die Piet toen had als secretaris.

Gouden K.N.V.B. speld

Piet werd uiteindelijk voorzitter van de vereniging wat hij vanaf 1978 tot 1981 zelf combineerde met het secretarisschap tot dat Ria Hofmans-Steenbruggen dat overnam. Piet Krebbers is nog altijd de voorzitter van de voetbalclub Niftrik. Piet Krebbers voorzitter, (wedstrijd)secretaris, consul, toto/lotto, leider van diverse teams, oud voetballer, het ophalen van heel wat kilootjes oud papier in Niftrik en omgeving en ga zo maar door. Voor al zijn werkzaamheden voor v.v. Niftrik ontving Piet Krebbers de gouden K.N.V.B.-speld tijdens het 70-jarig jubileum.

Piet Krebbers, een heel leven lang v.v. Niftrik.

K. N. V. B.		1964-1965				LIJST II			
Alphabetische lijst van alle leden op 1 Aug. 1964 van de vereniging <i>Wijftrik</i> te <i>Wijftrik</i>									
Seq. no.	Datum	No.	NAMEN	Voorletters	Metisch gekend	Jaar en Datum van geboorte	Nauwkeurig adres (straat, No. enz.)	Woonplaats	
1			v. Jongen	B	ja	11-2-52	Dorpste 25	Wijftrik	
2			Hendriks	HSH	"	25-1-48	" 3	"	
3			v. Leunen	C P	"	12-4-51	Jilderste 2	"	
4			v. Leunen	MSB	"	15-4-47	" 2	"	
5			Lepmans	HT	"	11-8-38	Leerste 19	"	
6			Lepmans	PJP	man	15-12-32	Ghaardyl 23	"	
7			Lepmans	HS	ja	18-4-34	"	Karsenstein	
8			Lepmans	P	man	25-3-38	Wichste 2	Wijftrik	
9			van den	F	W.H.	ja	18-5-51	Ghaardyl 14	"
10			Wichste	MSB	"	13-1-37	Jilderste 14	"	
11			Wichste	MSB	"	12-3-48	Wichste 16	"	
12			Kuyper	HSH	"	15-3-45	Ghaardyl 60	"	
13			Kuyper	PJP	"	15-3-45	" 68	"	
14			Lemmers	AWM	"	25-10-52	Dorpste 16	"	
15			Lemmers	F	man	22-2-47	" 16	"	
16			Lemmers	HSH	ja	27-2-48	" 16	"	
17			Lemmers	H.	"	3-11-51	Ghaardyl 28	"	
18			Lepoutre	F.P.	"	28-6-34	Wichste 14	"	
19			Lepoutre	J.L.	"	31-10-47	Jilderste 13	"	
20			Loeffen	C.H.	"	27-1-52	Loeyerdijk 12	"	
21			Loeffen	H.	"	26-12-57	" 12	"	
22			Loeffen	W.H.	"	19-8-52	" 12	"	
23			Loeffen	W.	"	2-5-53	" 12	"	
24			v. Maart	B	man	"	J. Vermeer F 45	Wischen	
25			v. Maart	H.P.	ja	2-10-45	" F 45	"	
26			Meerker	H.	man	25-11-15	Dorpste 1	Wijftrik	
27			Meerker	H.P.H.	ja	8-1-53	" 1	"	
28			Meerker	H.	"	3-2-53	Lagerstraat 0	"	
29			v. Thiel	F.	man	29-3-29	Ghaardyl 1	"	
30			Uyen	B.	ja	14-8-32	Wichste 31	"	
31			Uyen de Kleyn	F.H.	"	21-4-42	" 14	"	
32			Uyen de Kleyn	Jac	"	15-3-47	" 14	"	
33			v.d. Zey	C	man	11-9-12	Ghaardyl 44	"	
34			de Wildt	J.	ja	29-11-52	" 10	"	

Van bar tot friterie

Wim Lemmers

Wim begon in 1957 met voetballen als zoon van Piet Lemmers. Het gevoel voor clubliefde heeft hij niet van een vreemde.

Samen met Rini Spit, Toon Uijen-de Kleijn en Peter Krebbers 'lijnde' Wim, scheidte de koeienflatsen van het veld zodat zijn jongens konden voetballen. Samen met leider Frans Hofmans ging Wim op de fiets mee naar de uitwedstrijden.

Van zijn carrière als voetballer heeft Wim niet lang kunnen genieten. Wim heeft een aantal wedstrijden in het tweede gevoetbald en heeft ook een paar keer met het eerste meegedaan. Maar in de wedstrijd tegen Diosa kreeg Wim een knieblesure, dit betekende het einde van zijn voetballoopbaan.

Beheerder/kantinebaas

In 1976 werd Wim jeugdleader van de F-pupillen en hij heeft dit gedaan tot de beginjaren '80.

In diezelfde tijd werd Wim ook assistent-beheerder van de Waayershof en in 1978 werd hij hoofdbeheerder wat hij tot op de dag van vandaag nog steeds is.

Wim en Ger in de keuken

Als kantinebaas van Niftrik kennen we Wim eigenlijk het beste met een oranje gekleurd hart. Hij staat achter de bar als een vader voor de jeugd, maar ook de

regelaar die zorgt dat alles op rolletjes loopt. Geen probleem is te groot voor onze Wimpie of hij lost het op en gaat het niet zoals Wim het wil dan is dat duidelijk hoorbaar tot op het trainingsveld, maar het wordt opgelost. Al die inzet is alleen mogelijk als er thuis iemand is die achter je staat en bij Wim is dat Ger.

Zij is ook degene die Wim soms af moet remmen als de emoties te hoog oplopen, bij winst of verlies van zijn cluppie Niftrik. Ook als er stadsen bij betrokken zijn, want Wim heeft geen hoge pet op van mensen uit de grote stad, behalve als ze rustig blijven, gewoon dus.

Voetbal staat centraal

In huize Lemmers wordt van maandag tot maandag gesproken over voetbal, Niftrik of Ajax. Vooral toen de beide jongens, Piet en Frank in het eerste gingen voetballen. In die periode heeft Ger vaak als scheidsrechter op moeten treden, wat goed gelukt is want ze zijn allebei in hun dorp blijven wonen en voetballen.

Bestuursfunctie

In 1971 trad Wim toe tot het bestuur van de voetbalclub. Vanuit die periode komen mooie herinneringen naar boven, zoals de promotie in 1985 naar de 1^e klasse met als trainer Rini Peters en Wim als leider samen met Jan van de Burk. De wedstrijd waar Wim inviel als speler tegen Astrantia: uitslag 2-3 winst, was ook prachtig.

De wedstrijd tegen Batavia om promotie naar de 1^e klasse, met de uitslag 2-0 voor Niftrik, is voor Wim een dierbare herinnering.

Achter de
bestuurs-
tafel

een andere kantine en mis je toch een vent waar je tegen kunt zeuren en mauwen op een speelse manier.

Na 25 jaar bestuurslid te zijn geweest heeft Wim met pijn in zijn hart afscheid genomen van deze periode. Voor het merendeel van de leden blijft hij bestuurslid, kantinebaas, vader van de jeugd, regelaar van onze voetbalclub met een voetbalhuiskamer (kantine) die in het hele land van Maas en Waal niet te vinden is. Als Lemmers er een keer niet is, is het toch

Beste voetballer aller tijden

Op de vraag wie de beste Niftrikse voetballer aller tijden is, hoeft Wim niet lang na te denken. Frans van Luijk, maar ook P. de W. en Toon Lemmers vindt hij prachtige voetballers en natuurlijk zijn beide zoons Piet en Frank staan hoog in het vaandel. Maar diegene die hem een beetje kennen, weten dat eigenlijk iedereen die een oranje Niftrikhart heeft hem lief is.

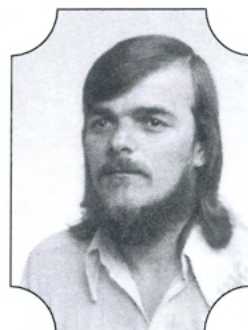
Het Promotiefest

Vroeger was ik behoorlijk snel!

Toon Uijen-de Kleijn speelt al twintig jaar in 't Eerste van Niftrik

Aan 't eind van dit seizoen is het feest in Niftrik. Niet dat de sportieve prestaties daartoe aanleiding geven, want dat is zeker niet het geval. Er opereert een zeer speciale voetballer binnen de Niftrik gelederen: Toon Uijen. Wat is dan het speciale aan deze Niftrikse voetballer?

Hofmans, Henk en Nol Gerrits, Gerrit Uijen-de Kleijn, Thijs Lemmers (gzn), Herman Hendriks. Later kwam er 'n 2^e elftal bij.

De wind moest gunstig staan

Toon bleef in dat 1^e elftal voetballen tot zijn 37e jaar. Veel verliezen in die tijd, eind jaren '60, beginjaren '70) op het veld op de uiterwaard waar men steevast probeerde de bal in de Maas te schoppen en wat soms ook lukte, al moest de wind dan wel gunstig staan.

Omkleden gebeurde bij Hent Schreven, later in de schuur bij café Meyer en nog wat later beschikte Niftrik over een houten keetje met een wasgelegenheid om zich om te kleden.

Elftal uit 1971

Beslissende goal

Eén van de mooiste wedstrijden die Toon heeft gevoetbald was uit bij Batavia. De Batenburgers stonden bij de bovenste van de ranglijst en Niftrik onderaan. Tegen alle verwachtingen in won Niftrik dat duel met 1-2.

Toon Uijen-de Kleijn scoorde het beslissende doelpunt en verdiende daarmee een paar nieuwe voetbalschoenen die door een derde beschikbaar waren gesteld. Een andere kraker was de wedstrijd uit tegen Echteld, iets later, begin jaren '80. Het was 2-2 en Niftrik kreeg op het einde van de wedstrijd een strafschop. Niemand durfde die penalty te nemen. De ingevallen trainer van dat moment, Harry Bouwman, pakte het leder op, benutte de penalty, de scheidsrechter floot af en alle spelers van Niftrik gingen zo snel mogelijk richting kleedkamer.

Op alle plaatsen gespeeld

Vroeger was ik behoorlijk snel. En inzet heb ik altijd. En misschien, -maar daar blijven de meningen toch over verdeeld- ook welinzicht. Ik bedoel: da ge wat makkelijker voetbalt. Echt techniek heb ik eigenlijk nooit veel gehad. Ik heb in die twintig jaar wel op alle plaatsen in het elftal gespeeld. Behalve keeper, dat heb ik nooit gedaan. En de mooiste wedstrijd van die twintig jaar weet ik me ook nog wel te herinneren. Dat was toen Bart van Woezik bij ons trainer was, en Wim Verkooyen bij Batavia. Die twee hadden allebei in het eerste van AWC gevoetbald en nou moesten hun teams tegen elkaar. Batavia stond ergens bovenaan en wij onderaan en we moesten bij Batavia op bezoek. Nou, we hebben met 1-2 gewonnen en ik heb ze allebei gezet toen.... Dat weet ik nog wel, aldus Toon.

In 1985 promoveerde Toon met het 1^e elftal naar de toenmalige 1^e klasse A. Een mooi moment om een punt achter het 1^e elftal te zetten. Eenmaal kon Toon hogerop. JVC uit Cuijk klopte bij Toon aan. En wat er heden ten dage niet meer is, was in die tijd heel normaal: clubliefde. Toon bleef bij Niftrik voetballen, 'anders laat ik mijn kameraden in de steek'.

Bal in de Maas

De grootste verandering, die Toon in de twintig jaar heeft meegemaakt is eigenlijk de accommodatie van Niftrik. Vroeger 'konde oe eige wassen' langs de Maas. Daar stond 'n wasbak. En toen werden er ook nog wel eens wat ballen de Maas ingeschoten, alhoewel de wind wel goed moest staan. D'r waren er natuurlijk altijd wel, die 't probeerden. Mij is 't ook wel 'n paar keer gelukt. Toon heeft veel trainers zien komen en gaan. De eerste trainer waarmee Toon te maken kreeg was dhr. Bruckx uit Ravenstein.

Daarna volgden: Bart van Woezik, Jo Verstegen, Klein Schiphorst, Hent Toonen, Lucas Tjan, die maar vier trainingen gegeven heeft vanwege een ernstig treinongeluk, Wim Verkooyen (die de taak van Lucas overnam) en Rini Peters.

Mentaliteit

'Hoe ge dat volhoudt, 20 jaar in 't eerste? Trainingen volgen! En mentaliteit doet ook 'n hoop. 't Is 'n kleine vereniging en dan wordt er lichter gedacht: ik sta er toch wel in. Dat is vaak ook wel zo, maar dan moette toch gaan trainen. Doorzetten. Daar komt mentaliteit bij kijken.

Ik probeer nu nog een of misschien twee jaar in 't eerste te blijven voetballen. En als dat niet meer kan, word ik jeugdleider bij Niftrik. Maar ik blijf zelf ook voetballen. Ge moet toch actief bezig kunnen zijn?'

Nog steeds voetbalt Toon iedere week trouw zijn 'potje' bij de oranje-blauwe boys uit Niftrik.

Gelegenheidsselftal

Promotiefest 1985

Promovendus 1984/1985
re team

Eindelijk aan het bier

Een tevreden trainer

foto linksboven:
Siem Frederiks en Sjaan Lemmers
in een innige omhelzing

foto rechtsboven:
Gesprek op niveau,
Rini Peters en Willi Loeffen

foto midden:
V.l.n.r.: Ria en Frans Hofmans,
Wim Lemmers en Jo Gommers

De dames achter de bar
zijn altijd even druk

foto linksboven:
felicitatie van zoon aan vader Lepoutre

foto rechtsboven:
Frans Klaassen: 'Een wijntje van 'n promotiejaar'.

foto linksonder:
Toon, bedankt!

foto rechtsonder:
Siem Frederiks

Janus ziet en hoort alles

Een voetbalclub bestaat niet alleen uit voetballers en bestuurders. Twee mannen uit het Niftrikse die zich buiten het voetballen om zeer verdienstelijk maakten waren Damianus en Piet Hofmans, broers uit een voetbal-gekke familie. Adrianus Wilhelmus Hofmans, beter bekend als Janus (16 maart 1922) was jarenlang terreinknecht. Vanaf de opening van het nieuwe sportcomplex in 1976 was Janus Hofmans op het voetbalveld te vinden.

Veldlijnen, ballen oppompen, uitvegen van de kleedkamers, iedere trainingsavond de lichtmasten aan en uitdraaien e.d. behoorde tot de taken van de terreinknecht. 'De ballen oppompen gebeurde vroeger gewoon met een oude fietspomp en lijnen eerst met losse kalk, wat bij vochtig weer bijna niet te doen was' vertelt Janus. Later schafte de vereniging een kalkwagentje aan en

deden 'wijlen' Jan van Leent en Janus Hofmans over 2 velden hooguit een uurtje over het lijnen. Vroeger, in de jaren '50 en '60, deden de leiders zelf veelal de velden speelklaar maken en 'was zo de leider of bestuurslid (vaak dezelfde persoon) terreinknecht'. Namen uit die tijd die je regelmatig zag op het voetbalveld: Ties, Hent en Frans Hofmans, Sjaak en Piet Krebbers en Frans Lepoutre.

Janus, Piet Hofmans en Piet Krebbers

Wat ook iedere week terug kwam was het afhaken en daarna weer ophangen van de doelnetten. De netten van tegenwoordig zijn bevestigd aan ijzeren buizen die vast zijn gemonteerd aan de doelpalen.

Zelf heeft Janus Hofmans nooit gevoetbald. 'Dat voetballen was niks voor mij'. Toch heeft Janus eenmaal de kicksen ondergebonden om te voetballen, in en tegen Demen.

Tegenwoordig maakt Janus samen met tante Nel de kleedkamers schoon. Om

07.00 uur 's morgens staan ze weer paraat, om het overtollige zand en modder die de heren voetballers na ieder potje achterlaten, in de kleedgangen en -kamers op te vegen, en 'nog altijd met veel liefde en plezier'.

Nel van Maasdijk-Hofmans, beter bekend als tante Nel, wast nog steeds voor een aantal elftallen de voetbalshirts en ze is zeer actief voor de vrouwenbond. Twee mensen die eigenlijk nooit op de voorgrond staan, maar toch veel doen voor 'hun' v.v. Niftrik.

Promotiefest 1987

Promovendus 1987
re team

Het bestuur wacht
Laten de felicitaties
maar komen

Muzikale serenade
van het gilde

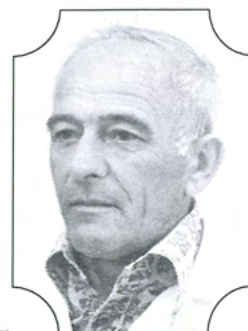
Piet Hofmans
feliciteert
Piet Krebbers

De K.N.V.B. vlag

'Mijn fiets was bekend in heel Niftrik'!

Petrus Johannes Hofmans, roepnaam Piet

Piet is geboren op 29 mei 1923. Hij haalde jarenlang 2 avonden per week in Niftrik de TOTO/LOTTO op, van het Hoogeed tot aan de spoorbrug. Dit werk nam Piet over van zijn broer Frans. Piet haalde de formulieren op en Piet Krebbers zorgde weer voor overdracht aan de K.N.V.B. Mooie anekdotes over het ophalen van de winformulieren kunnen verteld worden, zoals die keer dat Piet na een feestje op het werk direct bij aankomst thuis op de bank in slaap viel en zijn zoon Mart het dorp in moest om de TOTO/LOTTO op te halen. Of die ene keer dat een politie-agent toevallig in Niftrik surveilleerde en Piet geen verlichting had op zijn fiets. 'U rijdt zonder verlichting' zei deze agent waarop Piet hem duidelijk te verstaan gaf 'oh, dat geeft niks, ik zie toch nog genoeg'.

Ook is zijn fiets in al die jaren nooit gestolen. 'Mijn fiets was bekend in heel Niftrik'.

Huldiging van Piet

Mien won f 1400,-

Bij het prijswinnen moest Piet deze aan de mensen zelf uitbetalen. Twee keer was dat een aanzienlijk bedrag van rond de f 1500,—. De ene was aan 'wijlen' Gerrit Lepoutre. De ander keer hoefde Piet niet ver van huis. Zijn eigen vrouw, Mien, won toen f 1400,-.

In de jaren '40 en '50 was het gebruikelijk dat bij afgelasting, wat niet zo vaak voorkwam, er iemand naar de Niftrikse boerenknechten ging, die werkten in bv. Balgoij of Hernen, om deze te vertellen dat ze die middag niet naar Niftrik hoefden te komen voetballen. Vaak sprong Pietje op de fiets om deze jongens dat nieuws te vertellen. Alleen het hulppostkantoor had namelijk in die tijd een telefoon.

20 jaar vlaggen

Zelf heeft Piet ook gevoetbald, niet lang, tot zijn 30ste ongeveer. In die tijd had v.v. Niftrik 2 elftallen en moesten de wisselers zelf vlaggen. Dat laatste heeft Piet, na zijn actieve voetbalcarrière, ook zeker nog 20 jaar gedaan en bij verschillende elftallen. Volgens Piet kan hij niemand voor de geest halen die zo lang heeft gevlagd.

Als bewijs voor zijn diensten laat Piet zijn gouden speld van de TOTO/LOTTO en zijn porseleinen bord voor het 50 jaar lid zijn van de voetbalclub zien.

42 kruiwagens weggereden

Martien (Ties) Hofmans

De wat oudere leden zullen Ties nog wel kennen, ook een kerel met een oranje-blauw hart net als die andere Hofmannekes. Ties voetbalde 25 jaar in het eerste van Niftrik, het was geen speler van technische hoogstandjes maar een sjouwer en een harde werker die het voortouw nam in de duels.

Ties Hofmans, een man die getrouwd was met v.v. Niftrik en elk vrij uurtje net als z'n andere broers met de club bezig was. Voor alles wat Ties heeft gedaan voor de club kreeg hij veel vriendschap en waardering terug vanuit de vereniging.

Niftrik 1

Overall

's Zondags direct na de hoogmis op naar het voetbalveld de koeien van het veld jagen. Met de kruiwagen over het veld om de molshopen te slichten, het veld lijnen, netten ophangen en alles met de overall aan met daaronder de voetbalkleren.

Ties heeft wel eens 42 kruiwagens met molshopen weggereden, samen met een maatje weggeplukt uit het café en dat allemaal voor zijn club.

Wandelen

Zijn vrouw Annie heeft niet veel aan de vrije zondagen van Ties gehad, hij was altijd op het voetbalveld te vinden.

Op zijn vijftigste verjaardag is Ties gestopt

met voetballen met als afscheidswedstrijd Ravenstein tegen Niftrik, hoe kan het ook anders.

Helemaal gestopt met sporten is Ties niet, de vierdaagse heeft hij vele malen gelopen en ook andere wandeltochten. Martienis Hofmans, een markant persoon binnen de voetbalvereniging Niftrik, maar ook een bescheiden man die zegt als we afscheid van hem nemen: 'ik was maar een gewone jongen'.

Promotiefest 1989

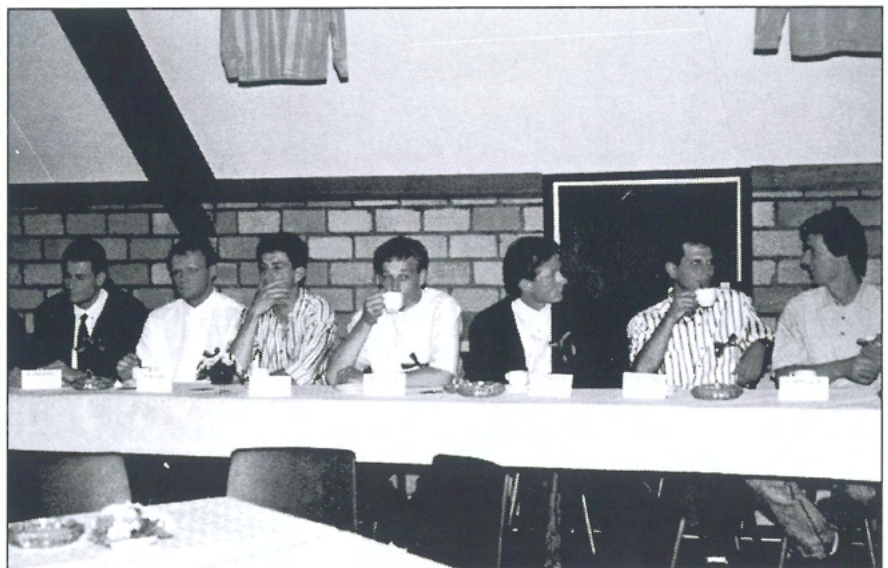
Promovendus 1989
re team

Even wachten Wim

Rustig aan de koffie

Feestelijk drietal

Felicities van
Roel Overdijk

Een gezellige drukte

Een voetballende gemeente-ambtenaar met een Niftriks voetbalhart

Grad Lemmers

Grad woonde in Wijchen en voetbalde in Niftrik. Hij was zeer fanatiek en gedreven (zie je bij de huidige Lemmers terug) was ook een van de spelers van het eerste uur en heeft om het kampioenschap van 1950 en 1960 meege-speeld en was dus een van die voetbalpioneers waar we in Niftrik trots op zijn. In de oorlogsjaren was het voor de club een heel moeilijke periode. Grad heeft samen met z'n voetbalmaatjes Jan en Piet Hofmans ertoe bijgedragen dat de voetbalvereniging kon blijven bestaan.

In een latere periode is Grad bestuurslid geworden en heeft dit vele jaren gedaan. Grad en Sjaan hebben 1 dochter en 4 zonen: Loes, Theo, Gerard, Toon en Vic. Van Gerard is als voetballer niet zo veel bekend, de andere drie voetballen nog steeds bij Niftrik. Ze hebben ook allemaal in het eerste gevoetbald, van dit drietal zijn verschillende anekdotes bekend, maar we gaan hier niet te diep op in, want dan wordt het een te dik boek.

Grad en Sjaan

hun jongens te zien strijden. Grad strooide altijd met positief commentaar! Er zat in deze Lemmers vaak meer beweging dan er in de hele ploeg zat die op het veld stond.

Grad en Sjaan stonden geen minuut stil. Ook nodigden ze vaak kennissen uit om naar v.v. Niftrik te komen kijken en als het dan niet zo goed ging als Grad het zou willen zien, dan mopperde hij, ze maken er niks van, ze kunnen niet voetballen, maar hij wist wel beter.

In een latere periode toen Grad overleden was, is Sjaan altijd supporter van Niftrik gebleven. Ze bezoekt nog steeds alle wedstrijden, vaak ook onder slechte weersomstandigheden. Zij wil dit zolang mogelijk volhouden, zolang haar gezondheid dit toelaat en wij hopen dat dit heel lang duurt.

Ook hun kleinkinderen voetballen in Niftrik, zo zie je maar waar een voetballende grootvader toe kan leiden.

Bij de meeste voetballers uit Niftrik is Grad toch beter bekend onder de noemer van supporter van v.v. Niftrik met hart en ziel.

Wandelen

Grad en Sjaan waren bij elke wedstrijd paraat om

Verzameling van diverse foto's

Roomsche Katholieke Voetbalbond
BISDOM 'S-BOSCH

DECLARATIE

van *G. de Valk* scheidsrechter te
Stannen ten laste der Vereniging
Niftrik

voor gemaakte onkosten voor het leiden van den wedstrijd
Helena 2 - Niftrik
op *1-12-35* dag te *Chelden* om *1* uur

Uur van vertrek
thuiskomst

REISKOSTEN (trein, tram, autobus, fiets)	f. 0,20
VERBLIJFKOSTEN	f. 0,-
PLAATSELIJKE WEDSTRIJD	f. 1,20
TOTAAL	f. 1,20

waarvan voor elke vereniging de helft of . . . f. 0,60

welk bedrag door mij, scheidsrechter is ontvangen.

(Handtekening)
G. de Valk

Roomsche Katholieke Voetbalbond
BISDOM 'S-BOSCH

DECLARATIE

van *H. Lindeman* scheidsrechter te
Borgharen ten laste der Vereniging
Leones III Leuven - b

voor gemaakte onkosten voor het leiden van den wedstrijd
Leones III - DON I Niftrik
op *29 April* dag te *Leuven - ben* om *3.30* uur

Uur van vertrek *2.15*
thuiskomst *6.15*

REISKOSTEN (trein, tram, autobus, fiets)	f. 1,75
VERBLIJFKOSTEN (per vereniging)	f. 1,25
VERPLAATSIKOSTEN (per wedstrijd)	f. 1,25
PLAATSELIJKE WEDSTRIJD	f. 1,25
TOTAAL	f. 3,00

waarvan voor elke vereniging de helft of . . . f. 1,50

welk bedrag door mij, scheidsrechter is ontvangen.

(Handtekening)
H. Lindeman

Roomsche Katholieke Voetbalbond
Bisdom 's-Bosch

DECLARATIE

van *J. Bouwman* scheidsrechter te
Stannen ten laste der Vereniging
D.O.V. Niftrik

voor gemaakte onkosten voor het leiden van dien wedstrijd
D.O.V. Niftrik - S.O. de Lander
op *herdag* dag te *Niftrik* om *1* uur

Uur van vertrek
thuiskomst

REISKOSTEN (trein, tram, autobus, fiets)	f. 2,00
VERBLIJFKOSTEN (per vereniging)	f. 1,00
VERPLAATSIKOSTEN (per wedstrijd)	f. 1,00
PLAATSELIJKE WEDSTRIJD	f. 1,00
TOTAAL	f. 2,00

waarvan voor elke vereniging de helft of . . . f. 1,00

welk bedrag door mij, scheidsrechter is ontvangen.

(Handtekening)
J. Bouwman

1961

1982

1980

Lichtwedstrijd

Niftrik 3 1989/1990

1980

1984

Frans van Luijk met een schijnbeweging

Veteranen 1998

Anders valt Paul om

Frans en Wim: Proost!

Een foto van alle jeugdeden

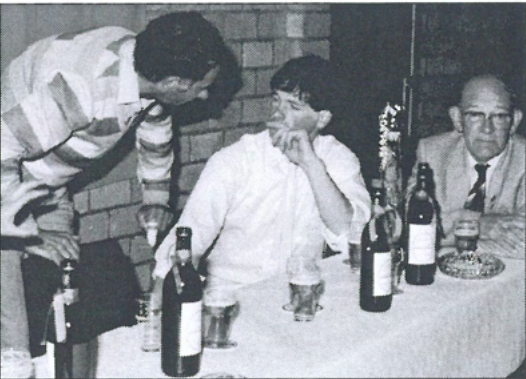
Beide 'Fransen' worden gehuldigd

Is er al weer gescoord?

Huldiging Piet Krebbers

'Smaakt de wijn niet, Vic?'

Waar mogen we zitten?

Bal in de Maas gekopt

Frans Lepoutre alias 'de koper'

Hij herinnert zich de Tweede Wereldoorlog als de tijd van onderduikers en het doen verdwijnen van piloten. Hij kocht vlak na die oorlog zijn eerste voetbalschoenen en betaalde er een paar pond, door zijn moeder zelf gekarnde, boter voor. Hij werd mede gevormd door een intelligente oom, die vrijgezel was en bij hen inwoonde en die eerst Gemeentesecretaris en later Gedeputeerde was. Hij werd groot gebracht temidden van acht zusjes en vier broertjes en temidden van koeien, varkens en kippen een dorp dat vierhonderd inwoners telde. Hij keek tot zijn achtentwintigste jaar de kat uit de boom en trouwde toen met de, in zijn ogen, allerbeste meid van de wereld, Mies Jans.

Zijn hobby is nog steeds voetballen, scheidsrechter en grensrechter zijn. Hij organiseerde met succes een aantal malen een voetbaltoernooi voor medewerkers van het Voedsel- en In- en Verkoopbureau.

Hij was 40 jaar lid van het Schuttersgilde. Hij luistert naar een welluidende Franse naam en wordt in het dagelijkse leven Frans genoemd. We hebben het over Fransiscus Gerardus Antoinius Lepoutre (de Balk), geboren op 28 juni 1934 en wonende in de Dorpsstraat 38 in Niftrik, een lieflijk dorpje aan de Maas, schuin onder Wijchen bij Nijmegen.

Rustige leerling

Frans Lepoutre ging in 1940 naar de katholieke lagere school St. Jozef. Het was inmiddels oorlog, maar toen was er nog niet de verschrikking daarvan. Frans was een rustige leerling en bekeek de dingen, net als nu nog, positief. Als jongen was het een avontuurlijke tijd voor hem. Er werd gesmokkeld, stiekem geslacht, onderduikers werden verborgen en gestrande piloten werden weggebracht.

Na de oorlog ging Frans naar de Lagere Landbouwschool en haalde zijn melkersdiploma. Hij werkte mee op het ouderlijk bedrijf in de functie van akkerbouwer. Toen hij 26 jaar was ging hij de deur uit. Er stonden jongere broers klaar om zijn taak over

te nemen. In 1962 trouwde Frans en kwam in dienst bij het V.I.B., twee belangrijke stappen in zijn leven. Zijn Mies was ook een boerendochter en hoofdverpleegster in Oss. Frans en Mies kregen drie kinderen: Jos, Wilma en Pieter.

Zoekplaatje: Wie is Frans?

Alles over voetbal

Frans Lepoutre voetbalde al bij v.v. Niftrik nog vóór de K.N.V.B. hem als zodanig mocht aanmerken, dus vóór zijn 15^e jaar.

Frans was er bij toen 'zijn' club in 1949 kampioen werd van de 2^e klasse afdeling Nijmegen. Hij speelde als rechtsback. Frans weet veel te vertellen van voetballen, van zijn club, van de goede sfeer bij zijn club en over nederlagen en successen.

Jubileum

Binnenkort komt er echter een nieuw hoogtepunt in zijn voetballeven.

De v.v. Niftrik bestaat dan 75 jaar. En Frans viert z'n 50-jarig jubileum als lid van v.v. Niftrik.

Wij wensen deze aardige en sportieve man nog een heel lang leven toe, met veel voetbalgenot.

De vlaggenist

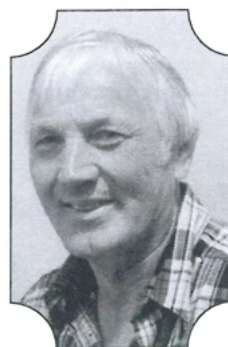
Nooit op de voorgrond

Vic Lepoutre

Vic was ook een speler van het eerste uur. Samen met zijn broers werd het kampioenschap van 1960 behaald. Vic heeft nog jaren in het 1^e elftal gespeeld.

Hij was een man die nooit op de voorgrond trad of wilde staan, maar voor de vereniging was hij een hele belangrijke schakel. Zo stond hij altijd klaar en heeft hij jaren materiaal beschikbaar gesteld (tractor) om het oud papier op te halen.

Als er iets op het veld moest gebeuren kon je altijd een beroep op hem doen. Vic Lepoutre is ook één van die mensen waardoor v.v. Niftrik groot is geworden.

1984

Vic Lepoutre hier rechts op de foto met de handen in de zij

Douchen en omkleden deed men thuis!

Voetbalinterview met Jan van Hattem

Jan van Hattem, geboren op 9 maart 1925, weet zich nog wel het een en ander te herinneren over het voetbal van vroeger. Hij heeft bij Niftrik gevoetbald tussen 1934 en 1950.

Daar voetbalde hij o.a. samen met: Jan en Sjaak Rijken, Max Gerrits, Bart Gerrits, Frans van Luijk, broer Job en Teun, Grad en Piet Lemmers, Frans van de Heuvel, Thé van Tiel en Albert Lamers en nog vele anderen die hij zich niet zo snel weet te herinneren.

Hij vertelt dat het voetbalveld zich in de beginjaren '30 nog achter in de steeg bevond, ongeveer ter plekke waar nu Jan van Wijchen woont. Je moest je in die tijd niet te veel van een voetbalveld voorstellen, want het was eigenlijk niet veel meer dan een weiland, dat men tijdens het seizoen mocht lenen van een welwillende boer. Uiteraard was dit niet in het hoogseizoen, want daar zou de wei teveel onder lijden en dus het gras onvoldoende groeien.

Lijnen van zand

Bijna ieder seizoen werd er dan ook wel van locatie gewisseld, zodat het veld het ene jaar in de Steeg lag, het volgende jaar weer in de Ekenseweg en vervolgens een tijd op de uiterwaarden langs de Maas.

Voordat men op zondag dus kon voetballen moest men eerst met een kruitwagen en een schop de koeienvlaaien van het veld afscheppen. De lijnen waren ook nog niet zoals nu van kalkstrepen, maar werden simpelweg met zand uitgestrooid.

Ook de voetbalkleding zoals we die nu kennen was er nog niet. Er werd gevoetbald met een gewone korte broek, een gewone blouse en gewone schoenen, om over shirtreclame nog maar te zwijgen, simpelweg omdat daar niet genoeg geld voor was. De contributie bedroeg destijds dan ook maar liefst 10 cent per week!

Over de velden wist hij nog te vertellen dat het niet alleen in Niftrik zo was maar ook in de andere dorpen waar gevoetbald moest worden, behalve in Wijchen, want daar moesten ze wel eens op de Molenberg voetballen.

Daar waren dan wel geen koeienvlaaien, maar het veld liep daar zo scheef dat de hoekvlag hoger stond dan de doellat!

Op de fiets spelers halen

Toch blijkt dat er in al die tijd ook veel dingen hetzelfde zijn gebleven, zoals de angst om tegen clubs uit het Nijmeegse Waterkwartier te voetballen.

Als men daar won, wat overigens maar zelden gebeurde, liep het meestal op vechten uit. Ook was het moeilijk om 11 spelers te vinden. Het was nu eenmaal een klein dorp en dus ging men eerst maar eens op de fiets het dorp rond wie er allemaal tijd had. Vaak was het dan ook zo dat er met tien of zelfs negen man gevoetbald moest worden.

In die tijd bestonden er nog geen douches, laat staan een gezellige Waayershof. Nee, douchen en omkleden deed men gewoon thuis na de wedstrijd.

Later in de seniorentijd had men wel eigen shirts en voetbalschoenen. Trainen deed men door rondjes te lopen door Niftrik en daarna op het pleintje, midden in het dorp een beetje te voetballen. Uiteraard speelde men met een voetbal met leren veter, die bij nat weer loodzwaar werd. Het is natuurlijk overbodig te vermelden dat ze nog nooit van een eigen trainer gehoord hadden. Dat het voetbal conditioneel een goede sport was, bleek wel uit het feit dat men naar iedere uitwedstrijd met de fiets ging (o.a. naar Groesbeek) en je kreeg dus vanzelf een goede conditie.

Op de fiets naar de wedstrijd

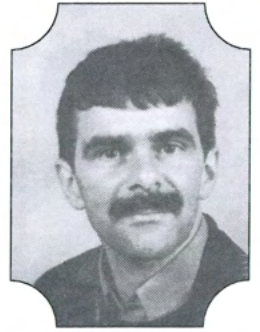
kleden en vertrokken als een speer naar huis, voordat het op een handgemeen uit zou lopen.

Tot slot weet hij nog te herinneren dat ze een wedstrijd in Beek moesten spelen waarin Beek kampioen kon worden als ze van Niftrik wisten te winnen. Uiteindelijk won niet Beek maar Niftrik, wat ze niet in dank werd afgenomen en ze moesten zich overhaast uit de voeten maken met de kleren onder de arm. Ze durfden zich pas een paar kilometer verderop om te

Ik ben op laarzen begonnen

Martin Lamers

Martien Lamers werd geboren op 12 januari 1958 en begon al vroeg met voetballen, hij was \pm 7 jaar oud. Hij weet zich nog te herinneren dat de eerste wedstrijd tegen Ravenstein was en hij op laarzen moest beginnen, sommigen hadden gymschoenen en weer anderen liepen op gewone schoenen. Zijn eerste trainingen kreeg hij o.a. van Theo Lemmers (gzn) en Rinie Peters.

Een oude duiventil

Hij voetbalde al op 16-jarige leeftijd in het eerste, want talent had hij wel. Het voetbalveld lag toen nog aan de dijk, met als kleedhok een oude duiventil en een oude dakgoot waar men alleen de voeten in kon wassen. Hij voetbalde toen samen met zijn broer Gerrit die toen keeper was, ook hij had veel talent. Ongetwijfeld zou hij het verder dan v.v. Niftrik hebben geschopt, als hij niet door een tragisch ongeval met zijn bromfiets noodgedwongen moest stoppen.

1987

Verder voetbalde hij (en nog steeds) samen met Bert Loeffen, Victor Lemmers, Petro en Johnnie van Heumen, Wout Jansen, Paul Derks, Toon Uijen en nog vele anderen. Ook toen gingen alle uitwedstrijden of met de fiets, of als het heel slecht weer was, mochten ze met z'n allen in het volkswagenbusje van Vic Lepoutre en die van Hent de Haar mee.

Hij weet zich nog te herinneren dat hij in Echteld moest voetballen, waar het er altijd stevig aan toe ging. Toen de strijd op het hevigst was schoffelde Martien een speler van Echteld onderuit en er was meteen groot tumult.

In dit tumult moest er volgens de scheidsrechter iemand van het veld gestuurd worden en omdat Vic Lemmers en Martien nogal een beetje op elkaar leken wees iedereen Vic aan als de dader, die uiteraard zo nuchter als een echte Lemmer reageerde en al vloekend en tierend van het veld moest. Het schijnt dat hij het nu nog steeds niet vergeten is, zo boos was hij.

Ook vertelt hij nog dat ze in een bepaald jaar een fantastisch team hadden met Lucas Tjan als trainer. De verwachtingen waren toen zeer hoog. Het team was zelfs zo fanatiek dat ze al een half uur voor de training op het veld stonden, maar na een uur was er nog geen trainer. Later bleek dat deze betrokken was bij een ernstig treinongeluk in Nijmegen. Lucas Tjan moest noodgedwongen het trainen opgeven.

Het schoolbord

Sommige trainers, vertelde hij, waren zelfs zo fanatiek dat het team na de training naar school moest waar ze technische details te zien kregen op het schoolbord. Ook dit mocht echter niet baten, want kampioen werden ze ook dat jaar niet. Zijn grootste triomf vierde hij in 1980. Ze promoveerden tegen Batavia in de Woezik, wat neutraal terrein was. Er waren ongeveer 800 toeschouwers aanwezig.

Martien en Toon Lemmers, de keeper, hebben regelmatig in de clinch gelegen omdat Martien vond dat Toon zo nu en dan eens wat eerder uit zijn goal moest komen. Bij nadere informatie vond juist Toon Lemmers dat Martien eens wat vaker mee terug moest komen.

Tot slot meldt hij nog dat hij nog steeds met veel plezier iedere zondag met zijn elftal de wei in mag.

Schorsingen en strafzaken

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND AFDELING NIJMEGEN Dr. Jan Berendsstraat 4 - Nijmegen KONINKLIJKE POSTREKENING 422605 ten name van A. v. Beek	NIJMEGEN, 15 juli 1957. De Heer A. Hermans, Klapstraat C 29, Wijchen.
---	--

aangetekend.

Mijnheer,

Het Bestuur van de K.N.V.B. afdeling Nijmegen bericht U, dat U met ingang van 15 juli 1957 zijn geschorst tot 1 januari 1959, wegens het tot 2 maal toe te trachten de straf-commissie te misleiden door het afleggen van pertinente verklaringen niet neegespeeld te hebben voor de vereniging Niftrik, in de wedstrijd Krayenhoff 3-Niftrik 2, waarvoor U niet gerechtigd was. Waardoor dit onderzoek zeer werd bemoeilijkt.

Confrontatie met de scheid. rechter en leden van de tegenpartij hebben een en ander voldoende aangetoond.

U gelieve hiervan goede nota te nemen.

Hoogachtend,
K.N.V.B. afdeling Nijmegen
A. v. Beek
Secretaris-Penningmeester

van Niftrik

Aangetekend

Mijnheer,

Het Bestuur van de K.N.V.B. afdeling Nijmegen bericht U, dat U met ingang van heden, 14 maart 1957, zijn geschorst voor 10 jaar tot 14 maart 1967, wegens het toebrengen van ernstig lichamelijk letsel aan een scheiderechter, waardoor de op 17 februari '57 gespeelde wedstrijd Niftrik 2-Meerwijk 2 moest worden gestaakt.

U gelieve hiervan goede nota te nemen.

Hoogachtend,
K.N.V.B. afdeling Nijmegen
A. v. Beek
Secretaris-Penningmeester

van Niftrik

aangetekend

Mijnheer,

Het Bestuur van de K.N.V.B. afdeling Nijmegen bericht U, dat U met ingang van 15 juli 1957 zijn geschorst tot 1 januari 1959 en voor altijd de functie van aanvoerder is ontzegd, wegens als aanvoerder voor de straf-commissie afleggen van onjuiste verklaringen, waardoor het onderzoek naar de gerechtigheid van speler A. Hermans zeer werd bemoeilijkt, en het laten meespelen van een niet gerechtigde speler.

Hoogachtend,
K.N.V.B. afdeling Nijmegen
A. v. Beek
Secretaris-Penningmeester

Niftrik

Eindstanden uit het verleden

Seizoen 1960/1961

2e Klasse A 6.						
Malden 1	20	14	2	4	30	55—26
Rood Wit 1	20	11	6	3	28	67—35
Kolping 1	20	11	3	6	25	51—39
NDT 1	20	9	5	6	23	49—40
Eendracht 1	20	9	4	7	22	44—41
Over. Boys 1	20	9	4	7	22	39—39
DVE 1	20	8	4	8	20	49—46
Beun. Boys 1	19	7	1	11	15	41—48
Astrantia 1	20	4	7	9	15	35—50
Niftrik 1	19	3	2	14	8	24—72
Buitenzorg 1	20	4	2	14	8*	24—52

Seizoen 1963/1964

2e Klasse A 6.						
Eendracht 1	20	16	2	2	34	74—22
ZOW 1	20	13	2	5	28	44—23
Overass. B. 1	20	11	4	5	26	42—24
DBK 1	20	10	5	5	25	46—34
DVSG 1	20	10	3	7	23	39—31
Meerwijk 1	20	6	6	8	18	56—45
Astrantia 1	20	8	2	10	18	29—37
Krayenhoff 1	20	7	4	9	18	35—44
ONVV 1	20	7	1	12	11*	28—48
Buitenzorg 1	20	4	3	13	11	22—48
Niftrik 1	20	1	2	17	4	16—75

Seizoen 1965/1966

2e Klasse A-6.						
Rood-Wit 1	18	14	2	2	30	71—16
Overass boys 1	18	13	3	2	29	56—17
DVSG 1	18	11	3	4	25	57—39
Buitenzorg 1	18	8	5	5	21	44—36
Krayenhoff 1	18	8	2	8	18	59—35
ZOW 1	18	7	1	10	15	45—53
Astrantia 1	18	6	2	10	14	41—39
Meerwijk 1	18	5	1	12	11	31—78
Kolping 1	18	4	1	13	9	35—75
Niftrik 1	18	3	2	13	8	21—72

Seizoen 1969/1970

2e KLAS A-6						
Batavia 1	18	14	2	2	30	43—20
DSZ 1	18	12	1	5	25	37—24
Hernani 1	18	10	2	6	22	31—23
SJN 1	18	9	3	6	21	43—34
SCP 1	18	8	3	7	19	29—21
Buitenzorg 1	18	8	3	7	19	38—27
AAC 1	18	7	5	6	19	47—30
Niftrik 1	18	6	1	11	13	35—50
Krayenhoff 1	18	5	1	12	11	36—46
Heerwaarden 1	18	0	1	17	1	12—87

Seizoen 1971/1972

2e KLAS A-6						
Kolping 1	18	14	3	1	31	49—14
SJN 1	18	10	5	3	25	39—16
Avios 1	18	8	3	7	19	32—26
Niftrik 1	18	7	5	6	19	27—23
DSZ 1	18	7	3	8	17	27—30
Ewijk 1	18	6	5	7	17	28—36
AAC 1	18	6	4	8	16	24—32
Hernani 1	18	7	1	10	15	31—34
Heerwaarden 1	18	6	1	11	13	26—38
Buitenzorg 1	18	4	0	14	8	28—62

Seizoen 1979/1980

2e KLASSE A (004)						
Batavia 1	18	12	5	1	29	34—10
Hernani 1	18	10	6	2	26	46—22
Ewijk 1	18	8	6	4	22	31—22
Diosa 1	18	8	6	4	22	24—21
Uni 1	18	8	2	8	18	31—27
Avios 1	18	6	5	7	17	30—28
D.B.V. 1	18	6	3	9	15	19—27
Niftrik 1	18	5	2	11	12	22—31
S.V.H.A. 1	18	4	3	11	11	19—36
Echteld 1	18	2	4	12	8	17—49

Seizoen 1986/1987 (Promotie)

2e KLASSE (004)						
D.V.S.G. 1	24	20	4	0	44	79- 21
N.D.T. 1	24	14	7	3	35	44- 19
Niftrik 1	24	15	3	6	33	45- 25
Kolping 1	24	14	3	7	31	53- 33
DVS Bottendaal 1	24	12	7	5	31	43- 27
Dynamo 1	24	10	6	8	26	37- 30
Astrantia 1	24	10	3	11	23	45- 44
Lindenholt 1	24	7	7	10	21	45- 55
D.B.K. 1	24	6	7	11	19	33- 53
Echteld 1	24	5	5	14	15	28- 44
Batavia 1	24	4	6	14	14	33- 52
Hulhuizen 1	24	5	3	16	13	36- 64
Meerwijk 1	24	2	3	19	7	19- 73

Seizoen 1988/1989 (Promotie)

2e KLASSE (004)						
Astrantia 1	24	18	2	4	38	61- 29
Niftrik 1	24	15	6	3	36	62- 29
Batavia 1	24	16	4	4	36	54- 26
N.D.T. 1	24	14	2	8	30	43- 39
DVS Bottendaal 1	24	11	3	10	25	49- 41
Echteld 1	24	8	9	7	25	39- 35
Hulhuizen 1	24	10	4	10	24	46- 45
Dynamo 1	24	9	3	12	21	46- 47
Lindenholt 1	24	8	4	12	20	42- 47
Z.O.W. 1	24	8	3	13	19	37- 57
Kolping 1	24	7	4	13	18	28- 35
D.B.K. 1	24	6	4	14	16	45- 66
Meerwijk 1	24	0	4	20	4	18- 74

Tussenstanden + opstelling

Seizoen 1933/1934

1933-1934	stand 24/12-33	
DSZ 2	11-7-1-0	15 20-17
MSV	9-6-3-0	15 31-13
APP. Boys	7-4-1-2	9 28-12
AGUILA 3	9-3-2-4	8 20-26
LEONCE 3	6-3-2-1	8 20-13
NIFTRIK	8-3-0-5	6 17-20
ALPHEN	5-2-1-2	5 13-5
OLYMPIA 2	9-2-0-7	4 10-35
SC.D 3	6-1-0-5	2 9-22
SPARTANA 2	4-0-0-4	0 1-17

Seizoen 1949/1950

Dio 3	9-8-0-1	16 53-13
Afferden 3	10-8-0-2	16 53-16
ALPHEN 3	7-5-0-2	10 23-14
Horssen 2	10-4-1-5	9 20-27
NIFTRIK	4-4-0-0	8 22-9
SCD 3	6-4-0-2	8 15-10
ERKLE 2	9-4-1-4	9 30-20
DBV 3	12-3-0-0	6 16-69
SCD 4	7-2-1-4	5 9-31
Wamel 3	9-2-1-6	5 13-22
Alvina	2-2-0-0	4 20-0
RODA 3	6-2-0-4	4 13-17
UNI 2	10-2-0-0	4 14-23
Quarndt 2	3-1-1-1	3 9-12
Batavia 2	3-0-1-2	1 1-7

Opstelling seizoen 1949/1950

1949-1950	Th'lo Vloegel	
J. Hofmans	J. van Rijen	J.M. Remmels
J. Reijnders	M. Hofmans	J. Reijnders
M. Reijnders	P. Hofmans	J. Reijnders
J. Hofmans	J. Reijnders	F. van Rijen
		J. Remmels
		van Rijen
B. van Rijen		
K. Reijnders		

De jeugdafdeling van v.v. Niftrik

v.v. Niftrik beschikt al enige jaren over een bloeiende jeugdafdeling. Waar vroeger de junioren en de senioren afzonderlijk van elkaar opereerden is er sinds 1961 een vereniging. Was er in die begintijd maar 1 junioren-elftal, tegenwoordig brengt Niftrik 4 elftallen in het veld. Er is een F-, E-, D- en een C-elftal. Daarnaast voetballen de B-junioren samen met die van Balgoij.

De jeugdafdeling begon dus in 1957 onder de naam v.v. Maasvogels. Eigenlijk was het een her oprichting van de jeugd. Het elftal waarmee de jeugd toen van start ging bestond uit: Peter Krebbers, Thijs Lemmers (gzn), Gerrit Loeffen, Jo van Heumen, Ties van Heumen, Sjaak en Toon Uijen-de Kleijn, Rini Spit, Wim Lemmers, Jo Lepoutre, Herman (Manus) Hendriks, Henk en Piet Kuypers en Piet Ponje.

Eén van die spelers uit die beginperiode, Toon Uijen-de Kleijn, heeft op dit moment twee zonen die de Niftrikse kleuren verdedigen. Mark en Rick Uijen-de Kleijn. Mark, geboren op 5 december 1985, begon met voetballen om twee redenen: omdat Mark het een mooie sport vond en omdat ze veelal aan Toon vroegen of Mark bij Niftrik kwam voetballen. Ondanks z'n nog jonge leeftijd heeft hij al de nodige jeugdleid(st)ers 'versleten'. Francien Lenders & Lisette Weeren, Tonny Peters, Jan van Bronkhorst en Laurens Bos, Hein Schoonenberg & Frank Janssen en nu bij de C-junioren Wim Arts, Michel Theunissen en Frank Janssen.

Mark Uijen-de Kleijn met z'n voetbalmaatjes

Rick, geboren op 21 augustus 1989, begon ook bij de F-pupillen met voetballen. Al ruim daarvoor was hij ook actief met de sport. Op zijn 4^e jaar ging Rick regelmatig mee naar de trainingsavond van Mark en bij het zien van een oefening met kikkersprongen vroeg Rick aan de leider van die avond of hij ook mee mocht doen, wat geschiedde. Daarna volgden voor Rick bijna dezelfde leid(st)ers als die Mark heeft gehad. Francien & Lisette, Tonny, Joyce Verstegen & Jos Kobussen en nu Rick bij de D-pupillen voetbalt zijn Loek van de Mark en Rob Lemmers de leiders.

Veel hebben deze twee jongens gemeen. Ze hebben dezelfde leiders doorlopen, deze hadden dikwijls leuke oefenstof. Verder vinden ze dat ze leuke elftalgenootjes hebben die nog een beetje kunnen voetballen ook en dat er zaterdag 's morgens een leuke sfeer hangt in de kantine door het samenkomen van de jeugd-elftallen met hun leiders en de ouders die regelmatig hun jonge kroost komen aanmoedigen.

Mark en Rick kennen geen namen van voetballers uit het verleden, behalve die van het elftal van hun vader en een aantal van het veteranenelftal. Als we vertellen dat er vroeger geen trainer was, geen kleedkamers met douches en alle verdere luxe van nu, dan kunnen ze er nauwelijks een voorstelling van maken en helemaal niet dat ze in die tijd ieder seizoen van veld wisselden en de palen dan meenamen naar het nieuwe veld. Tegenwoordig is dat allemaal anders. Mooie sportcomplexen met goede faciliteiten.

Over de goede en leuke momenten in hun prille voetballoopbaan is er geen gebrek. Rick scoort regelmatig doelpunten, samen met Marco Gommers, maar ondanks die doelpunten won hij pas eenmaal echt dik, met 19-3 tegen Woezik meisjes. Daarentegen werd er weleens flink verloren. Ricks grootste nederlaag is 0-17. Een andere mooie herinnering was, dat jeugdleden van AWC bij een toernooi ieder een vriendje mee mocht nemen en Rick die ene uitverkorene was.

Tegen klasgenootjes heeft Rick nooit hoeven voetballen.

Mark heeft iets meer meegemaakt. Zo werd er eens op een toernooi gevoetbald tegen jongens uit Hongarije. Deze knapen konden behoorlijk voetballen. Iedere tegenstander op dat toernooi werd 'opgerold'. Tegen Niftrik liep het een stuk stroever. Na een 1-0 en 2-1 voorsprong werd er uiteindelijk met 3-7 verloren. De overige teams van dat toernooi verloren met meer dan 10 doelpunten verschil. Ook altijd leuk om mee te maken, was met 10-1 winnen van AWC.

Tegen Woezik heeft Mark ook dikwijls gevoetbald. Eenmaal ging het om de bovenste plaats. Na een 3-0 achterstand met de rust werd het toch 3-3, twee doelpunten van Mark en door dat resultaat stonden de jongens van Hein Schoonenberg en Frank Janssen bovenaan de ranglijst.

Beide teams waar Mark en Rick in voetballen spelen weleens tegen de ouders van die jongens. Winnen van deze 'oude mannetjes' kunnen deze aanstormende talenten niet, ondanks hun grote mond vooraf.

Beide jongens kijken naar het 75-jarige jubileum uit. Allebei willen ze het duel tussen oud 1e-elftallen zien. Of ze het 100-jarig jubileum nog bij v.v. Niftrik zullen zijn, lijkt twijfelachtig. Allebei hebben ze hun carrière al gepland, n.l.

voetballen bij een Nederlandse topclub.

Successen werden er ook behaald. Een lichter met o.a. Martin Hermans, Woutje Janssen, Paul Derks en iets later Johnny de Haar en Ronald van Hattem, slaagde daar nog niet in. In het seizoen 1977-1978 werd het 1e jeugdelftal kampioen.

Co de Wildt in actie

Onder leiding van Bert Loeffen en Rini Peters legden de spelers van de C1 vele tegenstanders over de knie.

Dat elftal bestond uit: Jan, Piet en Co de Wildt, Pieter Lepoutre (vzn) en Jan Lepoutre, Pieter Lepoutre (fzn), Mart Hofmans, Arnold van Dongen, Tonny Peters, Ronnie Frederiks, Peter Cornelissen en Oswald Janssen. Vrijwel hetzelfde elftal was ook in de B-jeugd succesvol. Het werd weer kampioen door ondermeer Nijmegen B2 terug te wijzen. Toen dit elftal A-junior werd, keerde er een oude bekende terug, namelijk Lucas Tjan. Hij nam het leiderschap op zich na een zwaar treinongeluk en er werden keurige prestaties geleverd. Die lijn werd doorgetrokken toen deze lichter senior werd. In 1976

kwam er een nieuw jeugdelftal van v.v. Niftrik met als kern Piet en Frank Lemmers, Pierre Krebbers, Peter en Mark Zondag, Marko Hofmans, Wilfred Overdijk en Frank Rutten. 'Potten' konden deze jongens niet breken.

Eenmaal werd er gevoetbald om een kampioenschap, in het seizoen 1983-1984. Hun beste prestaties waren echter in het seizoen 1985-1986. In een sterke competitie met alleen B1-elftallen eindigden zij toen in de middenmoot.

Eenmaal werd de finale bereikt van het zogeheten NKS-toernooi door in

de 1^e ronde Juliana A1 en in de 2^e ronde Alverna A1 te verslaan. In de finale was Woezik A1 toen te sterk.

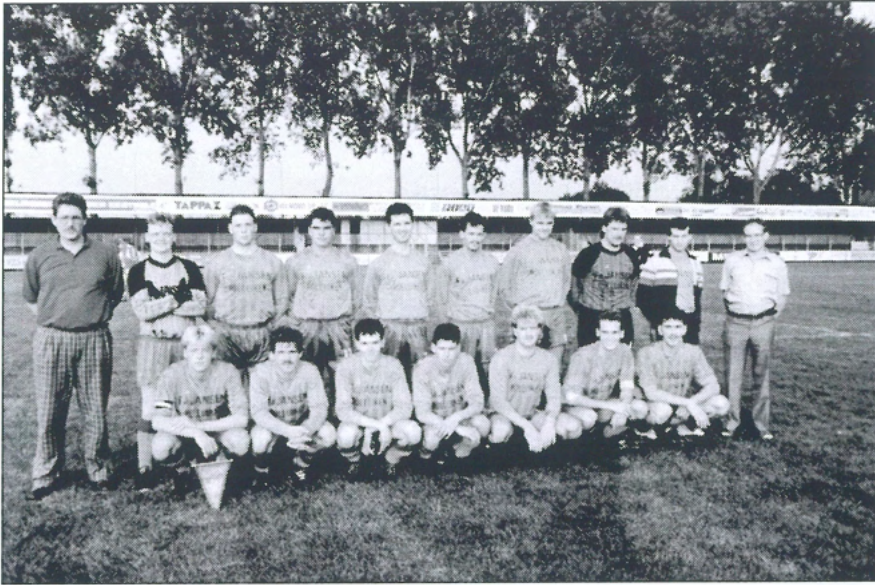
Een daarop volgend elftal met als kern Stefan Loeffen, Twan Janssen, Rene Janssen, Jeroen Cox, Rob Lemmers, Dave Arts, Mark van Burk en Marco van Leent en later aangevuld met Rob Wouters, Chiel Janssen, Martijn Rouw, Leon Cobussen en Martijn van Laar draaide regelmatig in hun C-, B- en A-juniorentijd mee om het kampioenschap, maar strandden vaak in het zicht van de haven.

Dat lukte een ander jeugdelftal van Niftrik wel. In het seizoen 1993-1994 werd het kampioen bij de B-junioren (onder leiding van Geert Tromp en Theo Schraven) door Hatert en RKHVV terug te wijzen.

In het seizoen 1995-1996 werden ze weer kampioen, nu onder leiding van Joost Rossen en Mart Groenen. In eerste instantie waren deze jongens te laag ingedeeld en werd er iedere week vrij eenvoudig gewonnen. Ook toen dit elftal twee klassen hoger werd ingedeeld leek dit hen nauwelijks te deren en werd men ongeslagen kampioen met een hoog doelsaldo. Deze lichter bestond uit: Ruud van Heumen, Koen Schreven, Hans Janssen, Alexander Klaassen, Erik Lemmers, Martien de Werd, Bram Luyten, Roy Rutten, Johan Kortenraay, Sjoerd Ermshaus, Mark Verstegen, Jorg Doodkorte, Wilco Cobussen en Dennis Arts.

Wanneer men de vele prijzen neemt die werden behaald op de diverse toernooien in Niftrik of elders, het kerst-zaalvoetbaltoernooi waar v.v. Niftrik op vele 1^e en 2^e prijzen beslag legde en het feit dat vele jeugdleden doorstroomden naar de selectie, dan kan men gerust spreken van een succesvolle jeugdafdeling.

F1-pupillen 1984

D-pupillen 1989/1990

In de duinen

E-pupillen 1989/1990

Toernooi in Grave in 1995, 3e plaats

F1 jeugd

C-junioren 1988

A-jeugd met Joost en Mart

Niftrik op naar 2000

Zoals eerder is vermeld werd Niftrik drie maal kampioen. In 1940, 1950 en in 1960. Vóór 1940 is er weinig te vinden over v.v. Niftrik in de kranten.

Niftrik voetbalde gewoon te laag en de Niftrikse 'correspondenten' lieten weinig van zich horen. Na 1960 braken er magere jaren aan, sportief gezien. Ook lag Niftrik ná 1960 financieel een beetje aan de grond. Gevoetbald werd er op de uiterwaarden aan de Maas. De spelers kleedden zich om bij het café van Hent Schreven en liepen vervolgens over de dijk naar het veld. Tijdens de rust werd de thee gewoon op het veld genuttigd. Ondanks alle belabberde toestanden die Niftrik toendertijd kende 'voetbalde Niftrik net als Ajax met een leren bal'. Iets later kreeg Niftrik een houten keetje bij het veld met een wasgelegenheid, met koud water, maar dat was het eerste stapje naar betere faciliteiten. De derde helft werd eerst genuttigd bij café Schreven. Later werd er bij Het Veerhuis van Meer uitgerust van alle vermoeienissen.

In de jaren '70 veranderde er veel voor Niftrik. Sportief bleef Niftrik onderin voetballen. Er zijn voortaan trainers en voetballers uit Wychen, die Niftrik kwamen versterken. Ook zij konden het niveau niet echt veel verbeteren.

In 1974 gebeurde er iets wat een voetbalclub niet kan gebruiken: men had geen voetbalveld meer.

Een boerenknecht had per ongeluk het verkeerde stuk weiland omgeploegd en veranderde het veld van Niftrik in een stuk akkergrond. 'Ik vond het al zo raar dat er doelpalen op het veld stonden' was de reactie achteraf van de boerenknecht.

Hierna verhuisde de voetbalclub naar een veld in Wychen. Op de Oosterweg, waar nu de hockeyvelden liggen, werd het seizoen 1975-1976 doorgebracht. De kleedruimte was weer een houten keetje. Scheidsrechters werden ontvangen bij dhr. Guelen, die in de omgeving van de Oosterweg woonde.

Café Schreven

De Waayershof

Waayershof

Ondertussen ontstond er aan de Lagestraat een geheel nieuw sportcomplex. Dat nieuwe sportcomplex werd in 1976 feestelijk geopend. Het bevatte een voetbal- en korfbalveld, zes kleedkamers en een kantine met bovenverdieping, de kantine is eigenlijk een dorps huis. Een feestelijke opening zoals gezegd, met ere-leden, wethouders, een haag van jeugdspelers die Niftrik op dat moment rijk was en een wedstrijd tussen een streekelftal en een elftal van oud-PSV-ers die eindigde in 1-1.

Vanaf dat moment groeide Niftrik gestaag uit tot wat het nu is. Was het eerst zo dat de voetbalclub bestond uit hoofdzakelijk spelers uit Niftrik zelf, na de opening van het nieuwe complex kwamen er ook verscheidene spelers uit vooral Wychen naar Niftrik toe.

Het 1^e elftal bleef ondermaats presteren, al was er toch wat verbetering te zien. Daarentegen brachten lagere elftallen Niftrik wel succes in de vorm van een kampioenschap. In 1977 werd Niftrik 3 kampioen onder leiding van 'de witte Herms'. Dat elftal bestond vooral uit Wijchense spelers en was dus een van de eerste elftallen die de weg naar Niftrik wist te vinden. In 1978 werd het

1^e jeugdelftal kampioen:

Niftrik C1 van Rini Peters en Bert Loeffen.

In 1979 werd voor het eerst een tweede elftal kampioen. Een elftal met o.m. Rini Peters, Tonny Rutten, Jo van Heumen, Thijs Iemmers, Willy Loeffen en Hans Ceelen. Trainer van de selectie op dat moment was Hent Toonen. Het was een competitie waarin Angeren het loodje moest leggen.

In 1980 waren er twee kampioenen: Niftrik 4 en Niftrik B1.

Niftrik 4 van leider Jan van Gemert was in een felle strijd om het kampioenschap verwickeld met Heumen en NDT. Niftrik trok aan het langste eind.

De B-junioren, vrijwel hetzelfde elftal als toen het bij de C-junioren kampioen werd, was de baas over ondermeer Nijmegen B2. Hierna werd het eventjes wat rustiger met de kampioenen.

Pas vanaf ongeveer 1985 ging het weer beter.

Ook het eerste elftal ging om de prijzen meestrijden. Onder leiderschap van Rini Peters werd Niftrik 1 derde in de competitie en moest men in de nacompetitie gaan spelen. Tegen Uni werd er kansloos verloren met 3-0, maar tegen het Nijmeegse Dynamo werd een 2-0 overwinning behaald en was promotie naar de 1^e klasse een feit.

Lang hebben we daarvan niet mogen genieten. Met 8 gelijke spelen keerde Niftrik weer terug in de 2^e klasse. Niftrik ging niet bij de pakken neerzitten en het seizoen daarop (1986-1987) werd er weer een derde plaats behaald en dat betekende opnieuw nacompetitie. Nu was het tegen Victoria uit Afferden en ZOW. Uit bij Victoria werd er met 0-0 gelijk gespeeld. Thuis tegen ZOW werd er met 2-0 gewonnen en weer promoveerde Niftrik naar de 1^e klasse.

Niftrik 1 bestond op dat moment uit: trainer Rini Peters, leiders Wim Lemmers en Frans Klaassen en grensrechter Hans Peters. Spelers: Ronnie Bruins, Sjaak van Elst, Pieter Lepoutre (vzn) en Pieter Lepoutre (fzn), Jan, Piet en Co de Wildt, Mart Lamers, Petro en Johnny van Heumen, Frans Heintzbergen, Harold Rutten, Ronnie Frederiks en keeper Toon Lemmers.

In die 1^e klasse werden er toen weer niet veel punten behaald, wel werd er nu een paar keer gewonnen, toch degradeerde Niftrik opnieuw naar de 2^e klasse. Hierna trad Rini Peters terug als trainer, hij werd leider van het tweede en hij werd opgevolgd door dhr. van Meerwijck.

Niftrik streed dat seizoen (1988-1989) mee voor het kampioenschap samen met Astantia en Batavia. Astantia werd uiteindelijk kampioen en Niftrik en Batavia eindigden samen op de tweede plek en dat betekende een beslissingsduel op het veld van s.c. Woezik. Met mooi weer en veel publiek trok Niftrik met een 2-0 overwinning aan het langste eind en keerde weer terug in de 1^e klasse. In het daarop volgend seizoen, 1989-1990, handhaafde het eerste elftal zich zeer verdienstelijk in de 1^e klasse met een vijfde plaats. De hoogste eindrangschikking allertijden.

Het tweede elftal werd kampioen door Rood-wit 3 en Brakkestein 3 achter zich te laten. Vooral de wedstrijden tegen Rood-wit waren 'thrillers'. In hetzelfde seizoen werd ook Niftrik 3 kampioen. Dit elftal met meerdere oud-eerste elftal spelers in de geleerden was de baas over o.m. ZOW en Overasseltse Boys. Het seizoen daarop was het gedaan met de sportieve successen. Niftrik 1 en Niftrik 2 degradeerden allebei uit hun klasse.

Niftrik 1 speelde eerst nog een beslissingsduel tegen Valburg. In de verlenging werd daar nog met 1-0 gewonnen. In de daarop voortvloeiende nacompetitie werd er verloren tegen Hernani en tegen Hulhuizen en keerde Niftrik terug naar de 2^e klasse. De jaren daarna voetbalde Niftrik 1 in de middenmoot. Trainer van Niftrik was Rein Aubel.

Rein werd opgevolgd door Rini Peters en Sjaak Peperkamp.

Reins hart bleef toch hangen in Niftrik en hij ging bij de veteranen voetballen om vervolgens weer trainer te worden van de selectie in het seizoen 1999-2000. Na de herindeling van de K.N.V.B. (K.N.V.B. Nijmegen werd nu K.N.V.B. Oost) voetbalde Niftrik in de 6^e klasse en eindigde in de middenmoot.

Nog eenmaal succes voor Niftrik 1. In het seizoen 1998-1999 haalde Niftrik een periodetitel en speelde de nacompetitie tegen DIOSA en DBV. Tegen DIOSA was het hele seizoen nog niet verloren, eenmaal voor de beker en tweemaal voor de competitie. Nu waren de mannen uit Balgoij wel sterker: 1-3. De 2-3 overwinning uit bij DBV was dus alleen belangrijk voor de statistieken. Niftrik bleef in de 6^e klasse voetballen.

Lagere en jeugdelftallen deden nog wel van zich spreken. In het seizoen 1985-1986 werd Niftrik 5 kampioen, met leider Jan van Gemert, na een zeer spannend slot van hun competitie. Het seizoen daarop werd hetzelfde elftal weer kampioen. Dat elftal bestond uit de volgende spelers: Arnold van Dongen, Mart Groenen, Bert Rouw, Frans Artz, Peter Nikkelen, Bert Hermsen, Wim Hendriks, Theo Valks, Jos Spanjaards, Sjaak Wijnhoven, Joost Rossen, Theo Rossen, Erik Aarts en Jan van Gemert.

In het seizoen 1988-1989 stond Niftrik 6 zowat de hele competitie bovenaan de ranglijst samen met Quick uit Nijmegen. Niftrik trok uiteindelijk aan het langste eind door thuis Quick met 2-1 te verslaan en uit bij De Treffers werd om het kampioenschap gespeeld en met 0-8 gewonnen. Het elftal van leider Willy Loeffen en zijn mannen hadden daarna een geweldig feestmiddag bij hun shirtsponsor. In het seizoen 1990-1991 werd Niftrik 4 van leider Ad van Berlo kampioen in een klasse met 'Maas en Waalse' tegenstanders.

De laatste twee elftallen van Niftrik die het kampioenschap behaalden waren Niftrik 6 en Niftrik 3. Niftrik 6, een stel jongeren overgekomen van AWC en inmiddels ook daar weer terugbeland, vierde het kampioenschap in het seizoen 1997-1998. Na een aantal keren het kampioenschap eerder veilig te kunnen stellen, gebeurde dat pas op de laatste speeldag thuis tegen Hatert. Daarna kon er pas champagne gedronken worden. Overigens, dat kampioenschapsfeest was er eentje om nooit meer te vergeten.

Niftrik 3 is het laatste elftal dat kampioen geworden is van deze eeuw en vóór het 75-jarig jubileum. Een elftal met veel oud-selectie spelers had in deze competitie af te rekenen met SCH en Alverna, maar werd achteraf gezien vrij eenvoudig kampioen.

Opmerkelijk van deze groep is dat deze jongens Niftrik veel succes hebben gebracht, zowel bij de jeugd als bij de selectie en nu als lager elftal.

'v.v. Niftrik is 75 jaar', zoals dit boekwerk aangeeft met vele hoogte- en dieptepunten, met personen die v.v. Niftrik 'gezicht' gaven: namelijk voetballers, leiders, bestuursleden en supporters.

Ook degene die bij hebben gedragen aan het 75 jaar v.v. Niftrik, maar niet meer in ons midden zijn, zijn o.a. ere-voorzitter Cor van Noort, Gerrit Lepoutre, oud penningmeester Frans van Thiel, Grad Lemmers, (jeugd) secretaris Ria Hofmans-Steenbruggen, de beide oprichters Jan Krebbers en Tinus Hofmans.

Niftrik, een stipje op de landkaart. Toch hebben vele verenigingen, ook buitenlandse verenigingen Niftrik kunnen vinden of andersom. Niftrik zocht de clubs op.

Niftrik op naar 2000.
Niftrik, een voetbaldorp aan de Maas.

Nawoord

In september 1998 is de eerste vergadering vastgelegd en de jubileumcommissie gevormd. Er wordt een draaiboek gemaakt en de eerste brainstorming is begonnen. Het weekend wordt vastgesteld op 11, 12 en 13 juni 1999 dan moet het allemaal gebeuren.

Er wordt gedacht aan een jubileumboek, maar uit ervaring weten we dat zo'n boek een enorme voorbereidingstijd nodig heeft.

Toch gaan we aan de slag en brengen een bezoek aan de verzamelaar van alle Niftrikse gegevens aller tijden, namelijk Frans Hofmans, die samen met zijn zoon Marko alle bruikbare spullen aanlevert.

Ook vanuit het dorp zelf komen de foto's van alle kanten. Onze voorzitter gaat de zolder op om te kijken wat hij in de loop der jaren verzameld heeft.

Er is gekozen voor een aantal personen bij wie we een interview afnemen. Waarschijnlijk zullen er een aantal mensen vergeten worden, want 75 jaar breng je niet in 8 maanden in woord en beeld. Er zullen ook mensen zijn die bij het zien van de foto's dierbare gedachten hebben. Het is nimmer de bedoeling bij het samenstellen van een jubileumboek mensen te kwetsen.

De eerste aanzet is gegeven en blijft bewaard. Op een later tijdstip zullen we zonodig correcties aanbrenge, zodat we bij het 80-jarig bestaan een herziene versie uit kunnen brengen, waar iedereen de aandacht krijgt die het verdient. Enkele mensen willen we in het bijzonder bedanken, namelijk:

Frans Hofmans

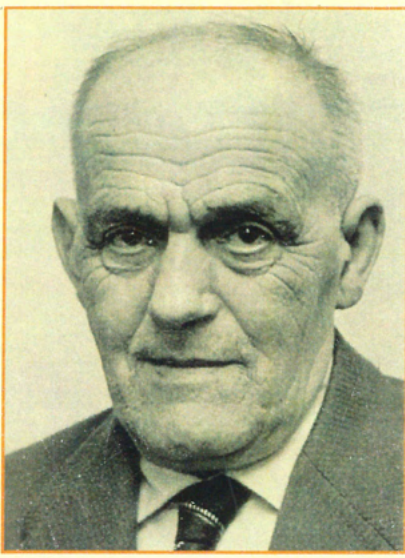
Marko Hofmans

Piet Krebbers

De jubileumcommissie

En al diegenen die een bijdrage hebben geleverd aan dit jubileumboek.

1924 - 1999

